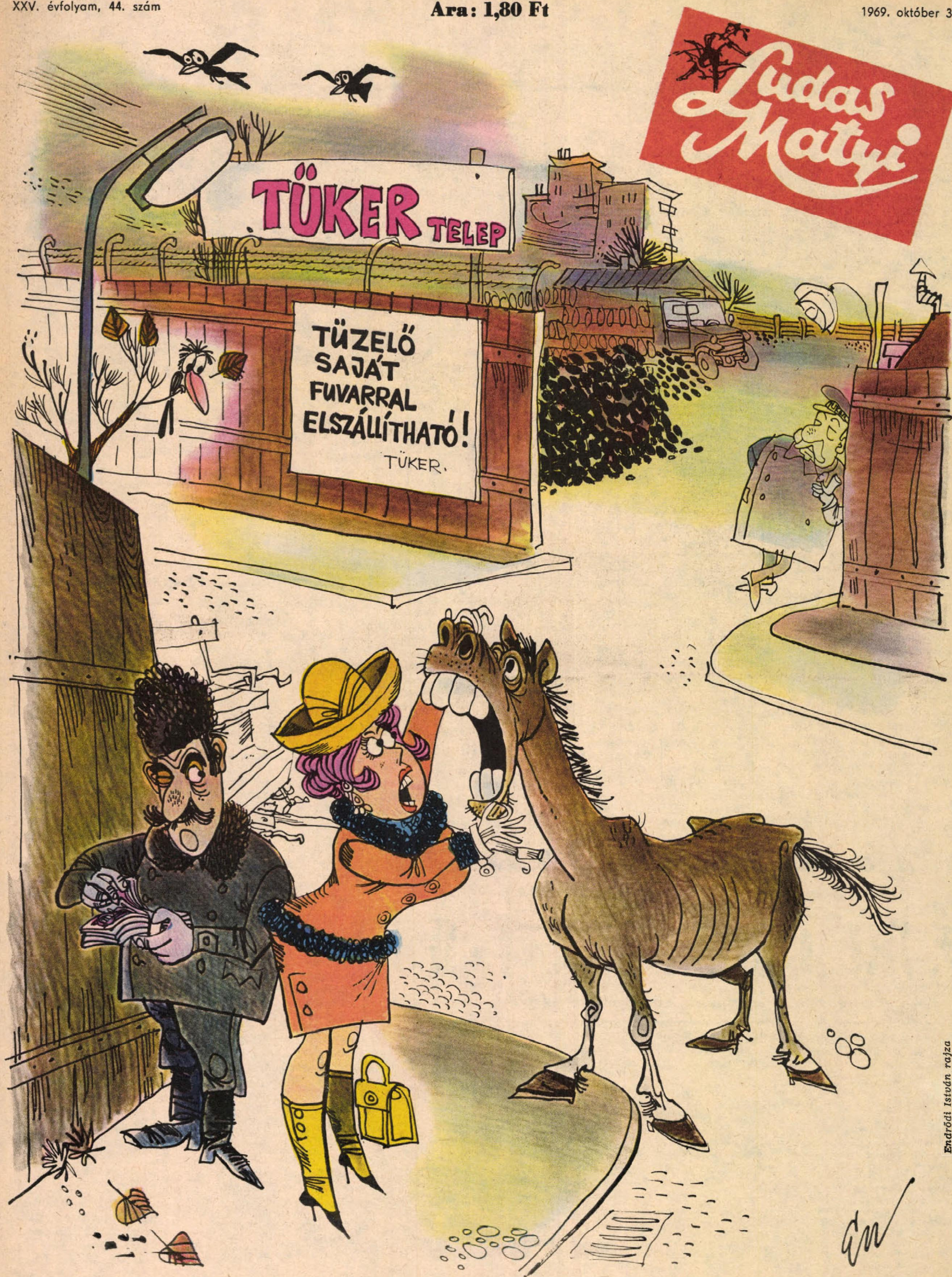
XXV. évfolyam, 44. szám
Ára: 1,80 Ft
1969. október 30.

— Csak addig bírja ki ez a gebe, amíg a tíz mázsa tüzelőmet hazaszállítom…

KEDVES LUDAS!

NEM TUDUNK ÖRÜLNI...

Nem értem az embereket: hát már semminek sem tudnak örülni? Bosszúsan meséli például egyik barátom a minap:

— Képzeld, az a képzőművészeti alkotóközösség, amelyben dolgozom, csomagot kapott nemrég a Tiszai Vegyi Kombináttól. Festékeket és gyártmányismertetőket küldtek, anélkül, hogy mi valamit is rendeltünk volna tőlük...

— Hát ennek csak örülnötök kellene, s nem bosszankodni rajta. Nyilván így akarják figyelmetekbe ajánlani új termékeiket...

— Ez rendjén volna, csakhogy néhány nap múlva jött a számla: fizessük ki azt a festéket, amit mi nem is rendeltünk. Nagyon helyes, ha egy cég a legkülönbözőbb módon propagálja a termékeit. De a reklámköltségeket viselje ő maga, s ne hárítsa át másokra!

*

Ismerőssel találkozom a Rákóczi úton, az Uránia cukrászda melletti virágbolt előtt. Látom, nagyon mérgelődik.

— *Mi bosszantja?* — *kérdem tőle.*

— *Ez a tábla itt!* — *bök a kirakatra.* — *Olvassa csak: „Festés miatt zárva”.*

— *Örüljön inkább, hogy megszépül a boltocska!*

— *Igen, de már több mint két hete itt lóg ez a tábla. Egy jókora szoba az egész bolt, mit festenek rajta vajon ennyi ideig?*

*

T. J. pedagógus a nyáron egy zempléni falucskából átköltözött Sátoraljaújhelyre. Kocsit rendelt a költözéshez az AKÖV-nél. Közölték vele, hogy a szállítás kb. 1700 forintjába kerül majd. Ezt az összeget be is fizette előre. Nagyon meglepődött viszont, amikor a költözködés után megkapta a végszámlát, s abban azt olvasta, hogy a teljes

költség 3886 forint, így tehát még 2186 forintot köteles sürgősen fizetni. Nem fizetett, hanem panaszt tett különböző fórumokon. Az Autóközlekedési Tröszt felülvizsgálta az ügyet, s megállapította, hogy T. J.-nek nem kell egy fillért sem fizetnie, sőt a befizetett 1700 forintból is visszajár neki 235, mert a szállítás költsége csupán 1465 forint.

Minden jó, ha a vége jó, ám T. J. mégsem maradéktalanul boldog, mert sehogy sem fér a fejébe, hogyan lehet akkorát tévedni, hogy csaknem a háromszorosát számlázzák a jogos összegnek. S ezért az „aprócska” (2400 forintos) tévedésért még csak meg sem róttak senkit. Legalább is az Autóközlekedési Tröszt levelében egy szó sem esik ilyesmiről. És mi lett volna, ha nem reklamál erélyesen és többszörösen is, hanem szó nélkül fizet? — ezen morfondírozik még ma is T. J. Ahelyett, hogy örülne a visszakapott 235 forintnak. Lám, milyenek is az emberek!

*

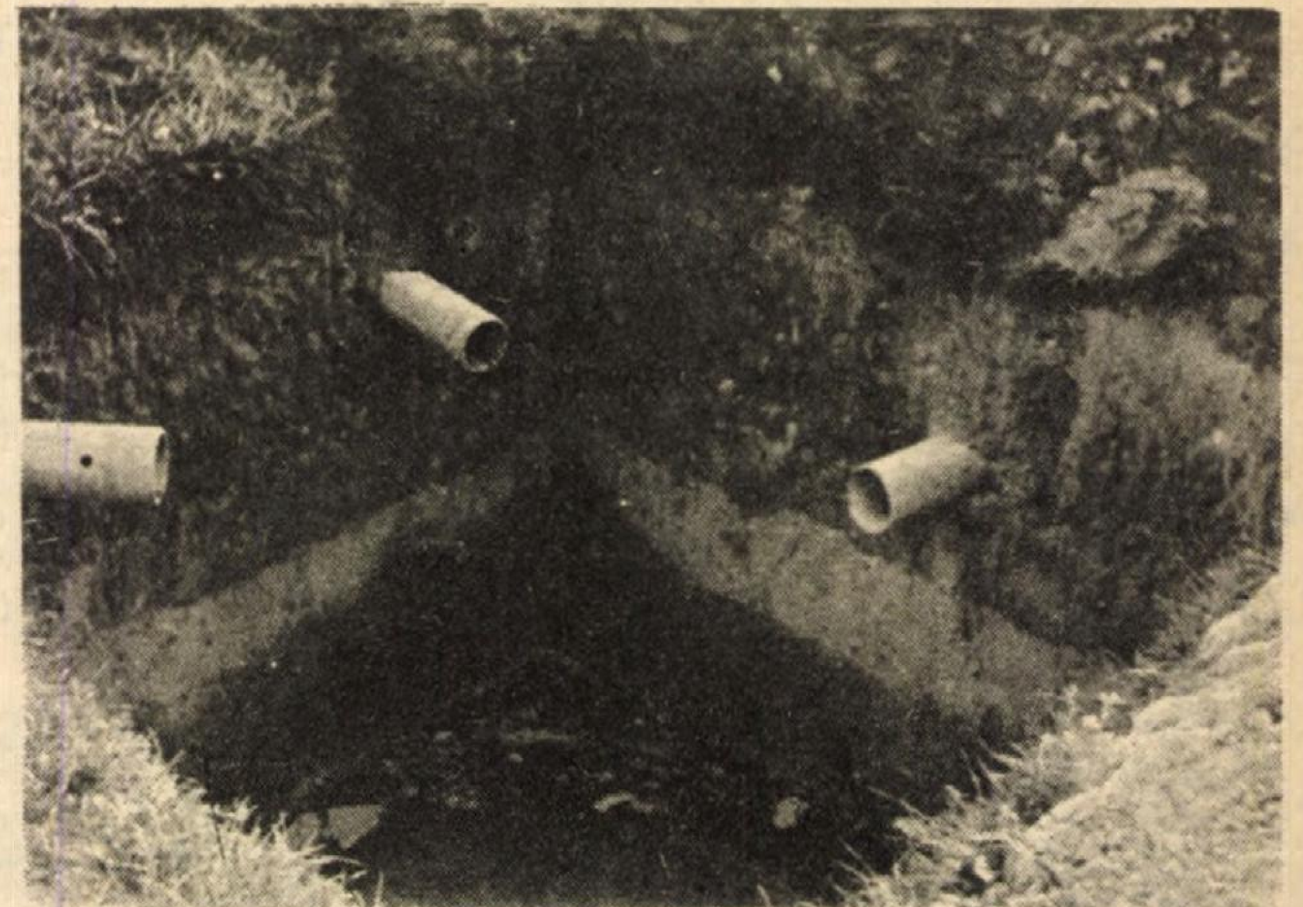
Állok a Keleti pályaudvaron, a C-vágány lábánál, s gyönyörködöm az új jelzőtáblában. Olyan, mint egy kis villanyújság, szabványos villanybetűkkel ki van írva rá, hogy:

Személyvonat
Nagykáta
Érkezik: 16.50

Nagyon praktikus, nagyon modern, ilyen nincs több a pályaudvaron, ide is csak néhány napja szerelték fel, próbaképpen. Szép is, jó is, s én mégsem tudok maradéktalanul örülni neki. Talán azért, mert már 17 óra 20 perc van, s még mindig nem futott be a vágányra az a vonat, amit 16.50-re jeleztek a messzire világító villanybetűk. Hiába, ilyen csekélységek is el tudják rontani az ember örömét. Pláne, ha szinte mindennaposak!

(radványi)

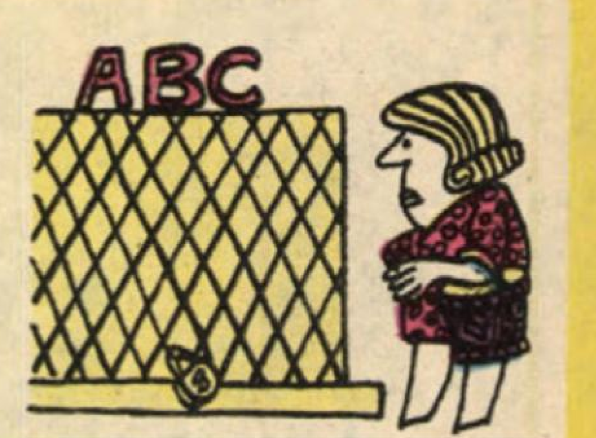
GÖDÖR

Ez a gödör, ami itt a képen látható, a taszári iskola napközi otthonának az udvarán tátong befedetlenül, több mint egy hónapja már. Szélessége, hosszúsága, mélysége egyaránt két és fél méter körül jár. A napközinek a szennyvize csordogál bele, képzelhető, milyen kellemes illatokat áraszt. És ami még ennél is veszélyesebb: a napközibe járó, 10 év körüli gyerekek közül egyszer a játék hevében, futkosás közben, valaki bele is pottyanhat!

P. F.-né, Budapest

REGGELI PANASZ

Volt az Ónodi utcában egy kis hentesüzlet, amely már reggel ötkor kinyitott, így mi, akik a környező kőbányai üzemekbe, az első műszakban járunk dolgozni, munkába menet mindig meg tudtuk vásárolni a reggelinket. Most egy gyönyörű ABC-áruház nyílt az utca végén, s a kis hentesüzlet bezárt.

Ám az ABC-bolt csak hatkor nyit reggelente, amikor mi már dolgozni kezdünk. Kérésünk: vagy kapjuk vissza a régi, korán nyitó kis hentesüzletet is, vagy az ABC-áruház nyisson legalább fél órával korábban, hogy ne maradjunk reggeli nélkül.

Hidi Antalné, Gyömrő

FOTÓZZON A LUDASNAK!

CSÜTÖRTÖK—PÉNTEK DUPLA HELYÁRRAL!

EGRI CSILLAGOK I-II.

Jókai Mór regényének nagyszabású, színes, magyar filmváltozata.

Fénykép helyett eredetiben küldöm el a bodajki mozi plakátjának egy részletét. Igazán megkérdezhették volna a plakát szövegezői valamelyik ötödikes kisdiáktól, hogy kinek is a regénye az Egri csillagok...

(Beküldte: Czirok István, Balatonalmádi)

SÖTÉT A FOLYOSÓ, SÖTÉT A PINCE

Tavaly november óta tatarozták a házunkat. Az ezzel járó tortúráknak most már vége, a munkát végző vállalat elvonult. Házunk élete most már visszatérhetne a normális kerékvágásba, ha nem kellene esténként sötétben botorkálnunk a lépcsőházban és a pincékben. Az Elektromos Művek és a házkezelőség között vita folyik arról, hogy kell-e új árammérő a házba, vagy sem. Nagyon kérjük, mielőbb döntsék el a vitát, és teremtsenek világosságot a házunkban!

A X., Szállás u. 34. számú ház lakói

KISSÉ KÖRÜLMÉNYES

Az Orvosi Műszerkiskereskedelmi Vállalat boltjában vásároltam 3 deka gumicsövet, amelynek az ára 2 forint 51 fillér volt. Előttem egy férfi 35 filléres tételt vásárolt. Mindkettőnknek hárompéldányos számlát állítottak ki, pecséttel, aláírással ellátva, miközben a többi vevő türelmesen várakozott mögöttünk. A kiszolgáló maga elmondta, hogy a 35 filléres tétel számlázásához felhasznált papír értéke 40 fillér, a ráfordított időről nem is beszélve!

Nem lehetne ezt egyszerűbben, kevésbé körülményesen csinálni?

Dr. Stark Miklósné, Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

Egyik olvasójuk szóvá tette, hogy igen udvariatlan válaszokat kapott telefonon vállalatunk kereskedelmi főosztályától.

Azokban a napokban szerelők dolgoztak abban az épületrészben, s feltehetőleg közülük űzött valaki buta tréfát a telefonálóval, amelyért elnézést kérünk.

Egyébként közöljük, hogy az olvasójuk által keresett brokát borítású, szintetikus (danulon) töltetű paplanból vállalatunk negyedévenként 4—5000 darabot bocsát a Budapesti Textilnagykereskedelmi Vállalat rendelkezésére. Kétségtelen, hogy ebből a cikkből nem tudjuk a kereskedelem igényeit kielégíteni. Ennek az az oka, hogy a Magyar Selyemipari Vállalattól nem kapunk elegendő mennyiségű brokátot.

Pető Gyula
igazgató,
Lőrinci Vattagyár

Hajdú János olvasójuk panaszát megvizsgáltuk és jogosnak találtuk. Intézkedtünk, hogy a miskolci Fonoda utcát postai szempontból belterületként kezeljék, s minden postai küldeményt naponta kézbesítsenek.

Andrássy Aladár
igazgató,
Postaigazgatóság, Miskolc

A Hauer-cukrászdát ért bírálatra válaszolva közöljük, hogy a helyiségek teljes felújítását tervezzük. A tervek már el is készültek, de a kivitelezésre, építőipari kapacitás hiányában, csak 1970-ben kerülhet sor.

VIII. ker. Vendéglátóipari V.

A Ludas Matyi bírálata nyomán utasítottuk a Ruszwurm-cukrászda vezetőjét, hogy a jövőben a teát csak az osztályba sorolásnak megfelelő, ezüstözött kannákban szolgálhatják fel.

Dél-Budai Vendéglátóipari V

ELFOGLALT EMBER

– Mondd, szívecském, holnap is találkozunk?

A DOWNING STREETEN

Endrődi István rajza

– Az Állatvédő Egyesülettől jöttünk. Panasz érkezett, hogy ön mostohán bánik a brit oroszlánnal . . .

Mámor

Az utóbbi időben rengeteget olvastam az LSD nevű kábítószer hatásáról. Súlytalan lebegés, sosem látott varázslatos színek, tündéri formák, teljes gátlástalanság, mámorító boldogság-érzet, és így tovább. Mindez nagyon felkeltette a kíváncsiságomat. Ráadásul itt a presszóban Csepresz Jenő épp az imént súgta meg, hogy külföldi rokonoktól nagyobb tétel LSD-t kapott, esetleg átadna nekem egy negyedkilós staniclival, annyi van most nála. Tizenkét forintot kért érte, ötöt ígértem, ha hatért adja, megveszem, és rögtön ki is próbálom saját magamon és közben mindent pontosan lejegyzek, mert célom a tudomány gyarapítása . . .

* * *

Végül hétért ideadta, egy púpozott kávéskanállal már le is nyeltem belőle. Egyelőre semmi hatás, de Csepresz korrekten megmondta előre, hogy az LSD jó munkájához idő kell, hát várok türelmesen . . . Érzem, mintha már kezdene hatni, mintha már valami mocorogna bennem, közvetlenül a nyelőcső alatt . . . Hopp, itt is van már az első vízió! Belépett a presszóba az a Konstábler Zoltán, pontosabban annak a Konstábler Zoltánnak a szellemképe, aki köztudomásúlag a hét elején disszidált, emberi méltóságának megsértéséből kifolyólag, mert a népi demokrácia tilos parkolásért ötven forintra büntette. Most vezető sztár Hollywoodban. Ahhoz képest ugyanolyan snasszul néz ki, mint azelőtt. Meglát, bágyadtan int felém, de én nem köszönök vissza, tudom, hogy úgyse hallaná meg, hiszen egy teljes óceán van köztünk . . . Ez a felismerés azt jelzi, hogy még csak félúton járok a valóság és az álomvilág között. Még köt néhány szál a realitásokhoz, még dolgozik bennem némi értelem, de már fel-felbukkannak a

misztikum és a metafizika elemei is.

* * *

Kilépek az utcára, körülnézek. Még sohasem láttam ilyennek ezt a vidéket. Csak lassan érzékelem, hogy tulajdonképpen milyen változás is történt. Illetve, hogy mit is képzelek a kábítószer hatására. A szemközti ház homlokzata elől eltűntek a tatarozás évtizedes állványai és most az egész épület — sárga. De milyen sárga?! Nem búzamező-sárga, nem tojássárgája-sárga, mégcsak nem is Habsburg-sárga, hanem valami különlegesen e világról való szavakkal ki nem fejezhetően ronda-sárga, irigység-sárga, undok-sárga. Hja, dolgozik az LSD, máskülönben ilyen szín előre megfontolt szándékkal sem keverhető ki . . . Órámra nézek, futok az autóbuszhoz, intek közben a sofőrnek, hogy még ne induljon, ne csukja be az első ajtót. Beleegyező mosollyal, megértően bólint, nem is indít, én nekirugaszkodom a lépcsőnek, puff!, az ajtó hirtelen becsapódik, a fejem majd szét lapul az üvegen, aztán csak üldögélek a járdán, egy telefonfülke tövében, sosem fogom megtudni, hogyan kerültem oda, szemem előtt zöld, aranyos és bíborpiros csillagok keringenek, én meg egészen picike vagyok, csak az orrom óriási tüzes gömb, mely egyre nő, persze, hisz ez már az illúziók és a hallucinációk szférája . . .

* * *

Ülök a hivatali szobámban, nyílik az ajtó, belép egy csinos fiatal nő, teljesen meztelenül, letesz valamit az asztalomra, rám mosolyog kilibeg. Na végre, a kábítószer kellemesebb hatása is kezd érvényesülni. Ismét nyílik az ajtó, belép a helyettesem, a kövér Palanka Józsi, teljesen felöltözve, és egészen ki van kelve magából.

— Öregem, mit szólsz, világszám, mi? Ez a Marika a könyvelésből ebben a hónapban már harmadik alkalommal játssza meg, mintha elfelejtette volna felvenni a munkaköpenyét és nem veszi észre, hogy pucéran szaladgál. De bomba-nő, azt meg kell hagyni, ugye?

— Hogyan? Te is láttad? Én meg azt hittem, hogy kábulatban . . .

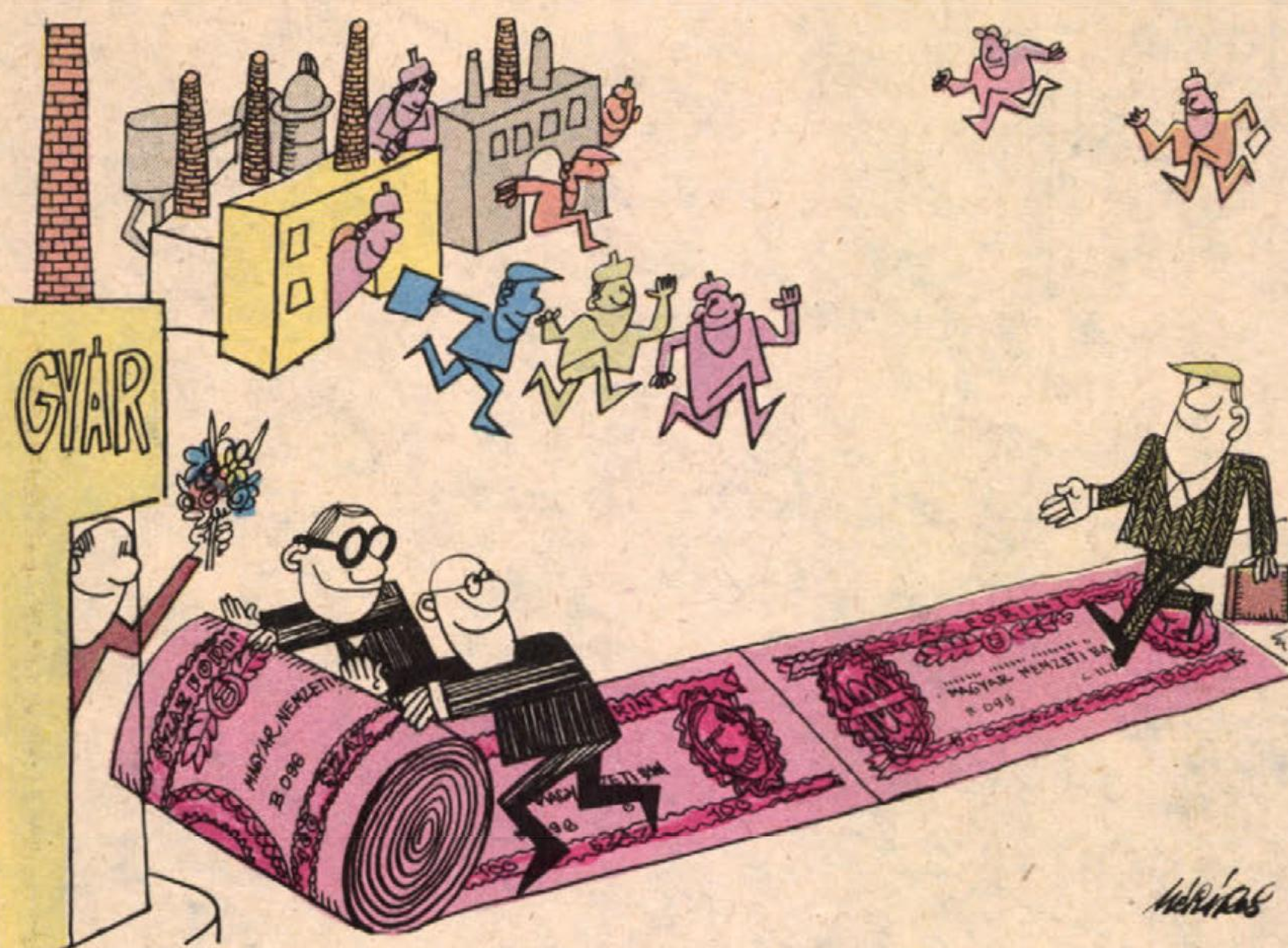
— Apropó, kábulat. Tudod, hogy az a csirkefogó Csepresz Jenő mit eszelt ki? Szerzett valahonnan pár kiló stukatúr-gipszet és mint LSD-t árulja a palimadaraknak. Ha hiszed, ha nem, mindig talál magának egy-két hibbant ürgét . . .

Kürti András

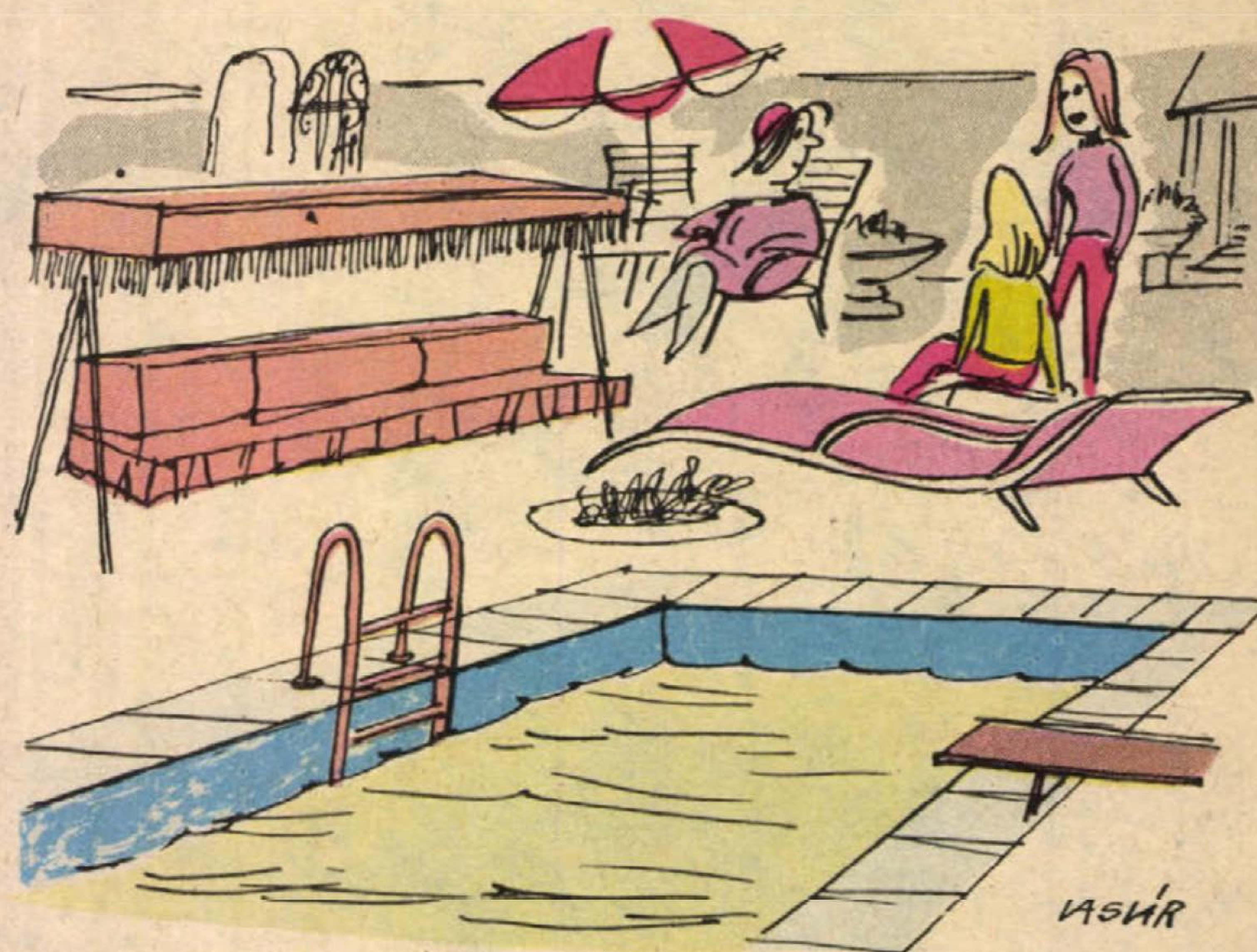

ABSZOLÚT MAGÁNYOS ASSZONY

MUNKAERŐHIÁNY

ÚJGAZDAGOK

— Csak egy fürdőmedencétek van?

Igények

Két év óta nem láttalak! Eltűntél a világból?

— Dehogy tűntem. Csak tele vagyok gondokkal, munkával. Dolgozom látástól vakulásig.

— Neked is csak nyolcórás a munkaidőd.

— A vállalatnál. De van egy mellékállásom, és könyvelést vállaltam két kisiparosnál.

— Miért hajszolod a pénzt?

— Csak én hajszolom?

— Nem szeretem, ha visszakérdeznek. Te nem vagy már gyerek. Ketten, a feleségeddel hajsza nélkül is rendesen megélhettek a fizetésetekből. Erzsi szerény asszony, beosztó feleség.

— Csak volt, de most mindent lehet rá mondani, csak azt nem, hogy szerény. Nagyon megváltozott. Rá is hatott a gazdasági mechanizmus...

— Badarságot beszélsz.

— Ne idegeskedj! Máris megmagyarázom. Az üzletek tele vannak szebbnél szebb és drágábbnál drágább importáruval...

— És e miatt változott meg Erzsi?

— Hallgass meg: Erzsi azelőtt két-háromszázforintos magyar szövetből csináltatott magának kosztümöt, most a hétszázforintos angol szövetnél nem adja alább. És ilyen finom anyagot igazán nem vihet el a régi kis szabójához, mert még elrontaná. Osztályon felüli, belvárosi szövetkezetben dolgoztat, tehát osztályon felüli árért, hogy osztályon felüli legyen a kosztümje.

— Az ilyen igényekhez, persze, kevés a mellékállásból és a maszek könyvelésből eredő kereseted.

— Minden pénz kevés. Két évvel ezelőtt még gondtalanul éltünk. Akkor kétezerötszáz forint volt a fizetésem, most kétezernyolcszáz, Erzsi ezerhatszázat keresett, most ezernyolcszáz a fizetése, tehát nem panaszkodhatom. Plusz a prémiumom és a mellékjövedelmem, mégis súlyos anyagi gondokkal küszködöm. Alaposan megnövelte az igényeket a mechanizmus...

— Úgy érted, hogy Erzsiké igényeit?

— Másokét is. Az én Erzsim csak példa: és nemcsak a drága import-szövetekről van szó. Már nem kell neki a kétszázforintos magyar cipő, spanyolt vesz négyszázhatvanért; azelőtt megfelelt neki a magyar leveles púder, fillérekért kapta, most lelkifurdalás nélkül kiad száz forintot a Nyugatról behozott Max Factor púderért.

— Ezért csak a feleségedet okolhatod, nem pedig a mechanizmust. Most is érvényes, hogy csak addig nyújtózkodhat valaki, ameddig a takarója ér...

— Nálunk is ez volt a szabály — azelőtt. Futotta televízióra, frizsiderre, magnóra, porszívóra, megvettünk mindent. De most megöl bennünket a rengeteg import-cucc.

— Tehát lényegében azt kifogásolod, hogy most nagyobb a választék, mint amilyen azelőtt volt?

— Félreértesz! Nekem csak az igények túlzott növekedése ellen van kifogásom. De azt csak nem vitatod, hogy ez a mechanizmus következménye.

— Dehogy vitatom. Mindenekelőtt Erzsit győzd meg arról, hogy választék ide, választék oda, mindenki csak a keresetének megfelelően költhet a mechanizmusban is.

— Szervusz. Máris sietek hozzá, csak előbb veszek neki egy gyapjúpulóvert kardigánnal ezerkétszázért. Már csak pult alól lehet kapni, angol importból...

Földes György

VIGYÁZAT FELFORGATÁS!

A párizsi Nouvel Observateur-ben olvastuk, hogy érdekes politikai próbatételt rendeztek még érdekesebb eredménnyel egy nyugat-németországi amerikai támaszponton. 252 amerikai katona kezébe adtak egy szöveget, felszólították őket, hogy gondosan olvassák el, s írják alá, ha egyetértenek vele.

A katonák 73 százaléka megtagadta az aláírást. Mert a szövegben ez állott:

„Minden ember egyenlő. A Teremtő mindenkit bizonyos elidegeníthetetlen jogokkal ruházott fel. E jogok között van az életre, a szabadságra, a boldogság keresésére való jog."

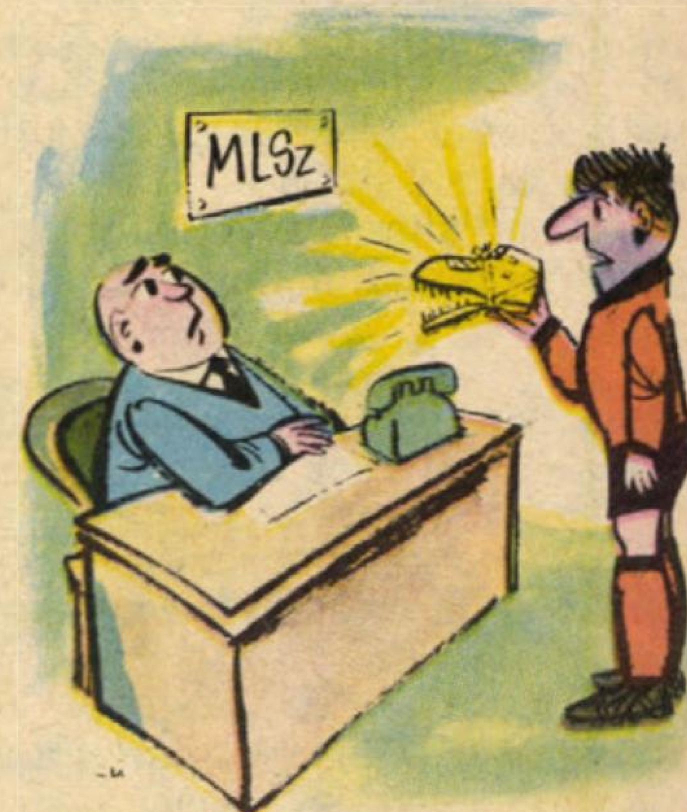
Felforgató jellegűnek ítélte az ilyen nyilatkozatot a megkérdezettek óriási többsége.

Csak aztán közölték velük, hogy a szöveg az amerikai Függetlenségi Nyilatkozatból való, amelyet Benjamin Franklin fogalmazott meg s amelyet George Washington írt alá...

Pusztai Pál rajza

HA NÁLUNK IS ADNÁNAK ARANYCIPŐT

— Máris levált a talpa...

FORRÓ PILLANAT

– Ne haragudjon, osztályvezető kartárs, de lejárt a munkaidőm.

AMERIKAI KELJFELJANCSI

(International Herald Tribune)

RITKASÁG

Nekem biztosítva van a jövőm.

Ritkaság leszek. Olyasféle, mint a fehér holló, vagy mint a Mauritius-bélyeg.

S mindezt a dohányiparnak köszönhetem. Épp a napokban olvastam a dohányipar igazgatójának nyilatkozatát, aki elmondotta: évről évre kevesebb pipadohány fogy, és eljön az idő, amikor a pipázók ritkaságszámba fognak menni.

Amikor ezt a nyilatkozatot elolvastam, rágyújtottam a pipámra és elképzeltem a jövendőt, amikor én már ritkaság leszek.

Valószínűleg mutogatni fognak. Ez már együtt jár azzal, ha valaki ritkaság. Ebbe bele kell törődni. Ha az állam nem tart rám igényt, mint kultúrtörténeti érdekességre, akkor valószínűleg a feleségem fog mutogatni, ha elegendő számú érdeklődő gyűlt össze a lakásom ajtaja előtt. De akkor már nem fog szidni, hogy a lakás tele van elszórt pipadohánnyal, hogy kiégettem a nadrágomat és az ingemet, hanem büszke lesz rám, mert ritkaság vagyok. És egy ritkaság feleségének lenni mégiscsak valami.

Lehet, hogy a tévé-híradótól is kijönnek hozzám, amikor megtudják, hogy rá fogok gyújtani a pipámra.

— Kedves nézők — mondja majd a riporter —, most egy érdekes és ritka szertartásnak lesznek a tanúi. Mikes Gyuri bácsi rágyújt az ő pipájára. A dohányzásnak ezt az ősi módját már csak ő űzi hazánkban.

És, ha a riporter majd megkérdi, miért megy ritkaságszámba a pipás ember, azt mondom majd:

— Hát, az úgy volt, hogy a Magyar Dohányipar nagyon gyenge minőségű pipadohányt gyártott, a Clubot. Ennek következtében egyre kevesebb lett a pipázók száma, de ezek közül is sokan áttértek a cigarettázásra, vagy lemondtak a dohányzásról, mert a pipadohány minősége folyamatosan romlott. A dohányipar illetékesei már akkor megállapították, hogy a pipások száma csökken. A későbbiek folyamán forgalomba hozták a Sztár pipadohányt, amely kezdetben jó volt, de aztán ismét megcsappantotta a pipázók táborát és a dohányipar illetékesei ismét megállapították: évről évre kevesebb ember pipázik hazánkban. És ez így ment hosszú időn át: a dohányipar egyre rosszabb pipadohányt hozott forgalomba és minden évben megállapították: kihalófélben vannak a pipások. Így lettem én ritkaság — fejezem be nyilatkozatomat a tévé-kamerák előtt. Ma már én vagyok az utolsó pipás Magyarországon...

A felvevőgép halkan berreg, én pedig komótosan, szakszerűen megtömöm a pipámat, aztán rágyújtok. Nemsokára bodor füstkarikák szállnak a magasba, a riporter és a kíváncsi tévénézők nagy örömére.

Nos, valahogy így képzelem el a jövőmet, amikor már ritkaságszámba fogok menni.

Köszönet érte a dohányipar illetékeseinek!

Hogy honnan lesz dohányom?

Onnan, ahonnan most. Maszek trafikokból. A legtöbb pipás ember itt szerzi be dohányszükségletét. Príma külföldi pipadohányokat lehet kapni, igaz, nem olcsón. De ha ritkaság leszek, és mutogatni fognak, telik majd a belépti díjból.

Mikes György

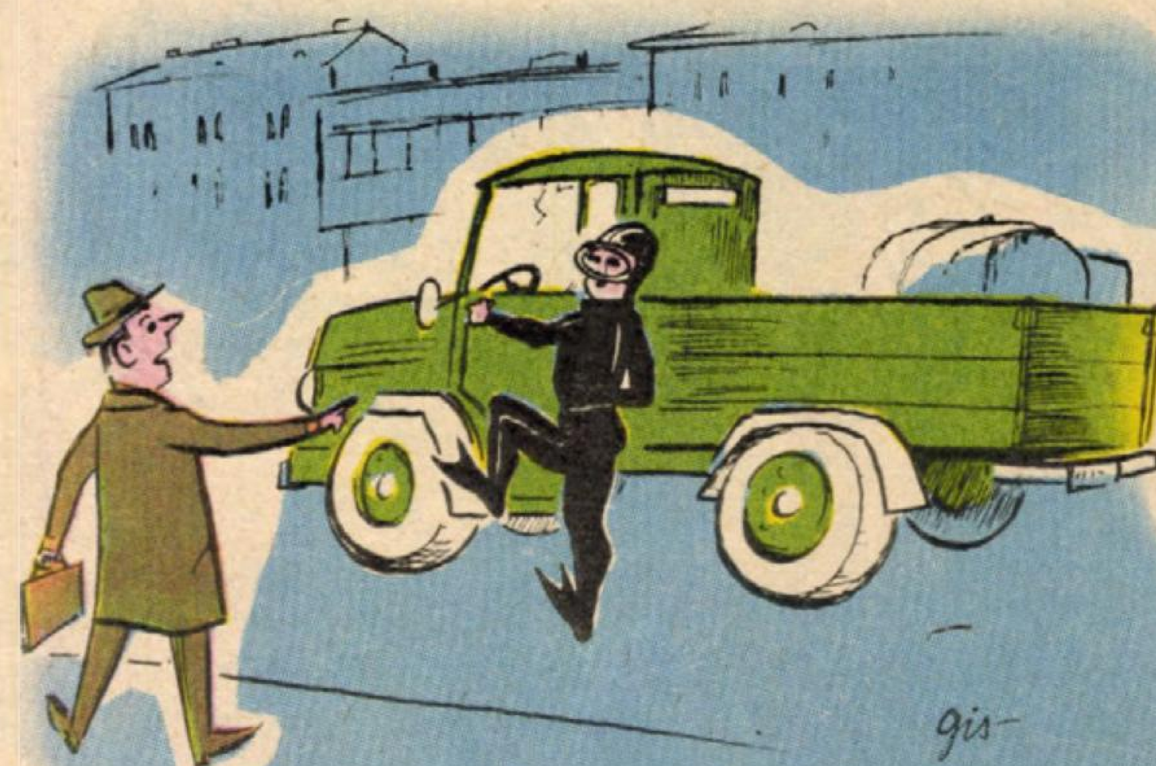

ALKOHOLMENTES ORSZÁGUTAK FRANCIAORSZÁGBAN

Franciaországban megtiltották az alkoholtartalmú italok árusítását az országutak mentén. Ettől remélik, hogy kevesebb lesz a részeg sofőr a forgalmas autóutakon.

Sokak szerint a tilalom valóban kényelmetlen helyzetbe hozza a francia autóvezetőket. Ezentúl kénytelenek lesznek már indulás előtt berúgni, vagy pedig a gépkocsi belső terének egy részét italok tárolására felhasználni.

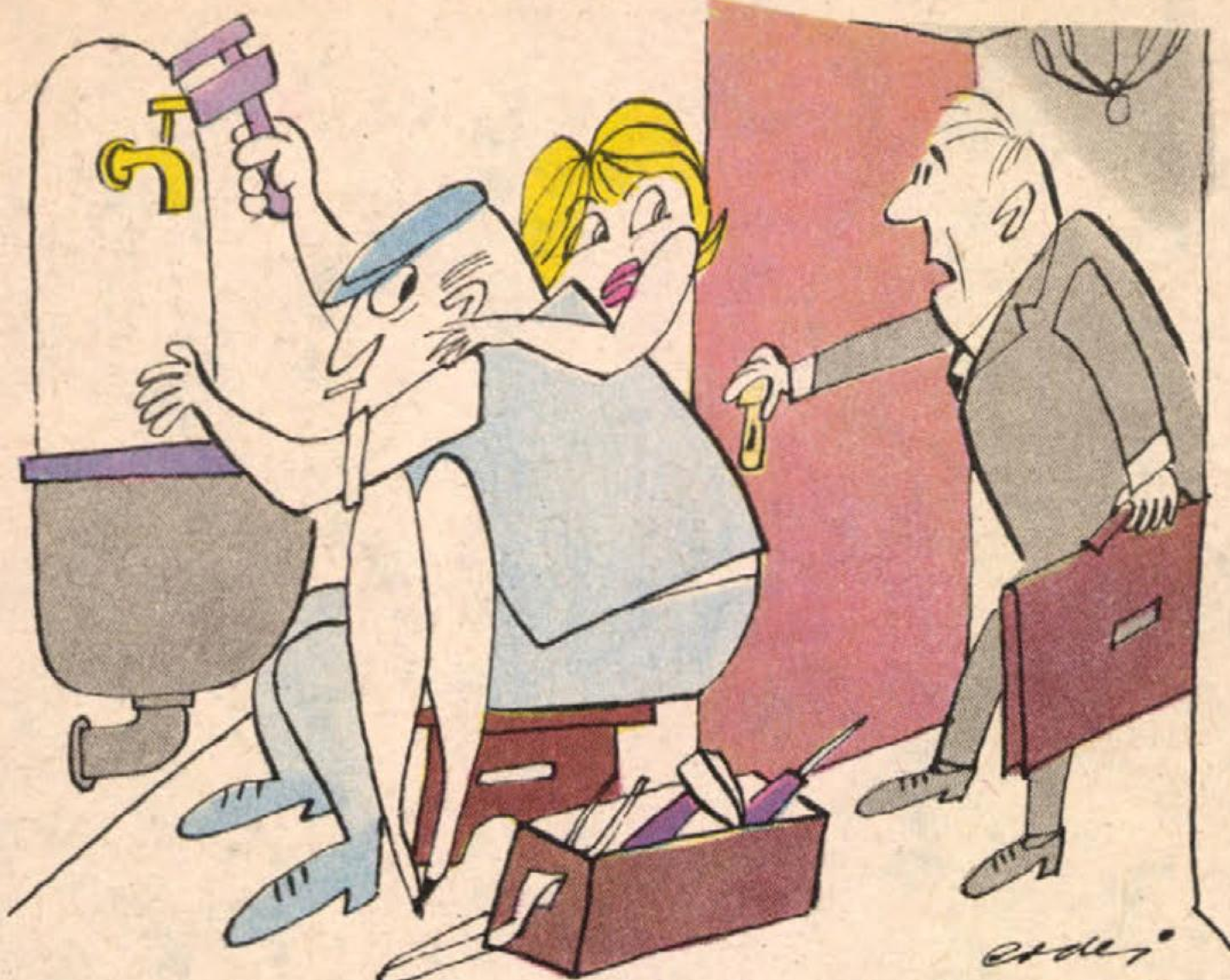
ELŐRELÁTÓ EMBER

– Maga békaember?

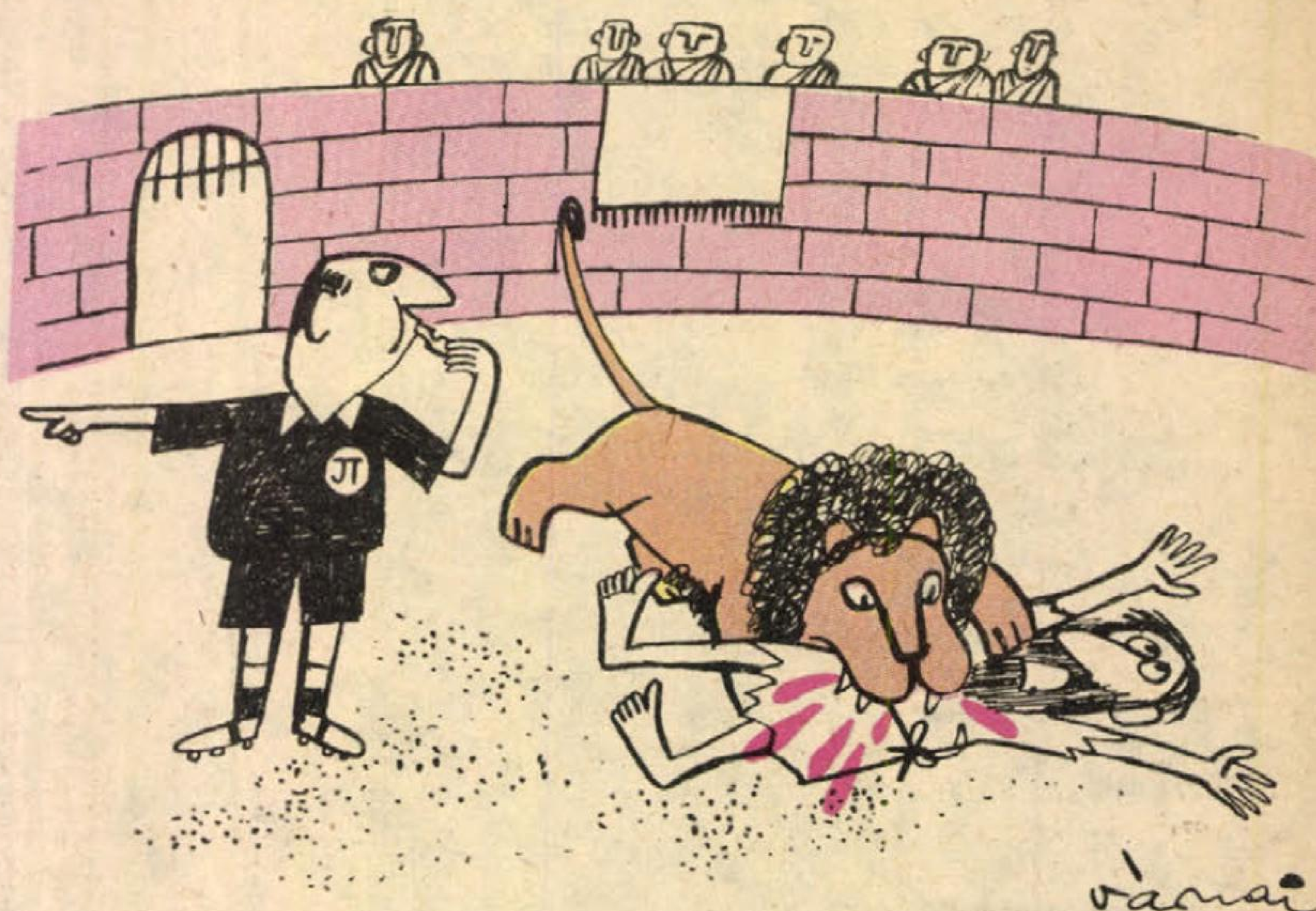
– Dehogy is, teherautósofőr vagyok, és Pestről Budára van egy fuvarom...

A MESTEREMBER MEGBECSÜLÉSE

– Nem te kértél, hogy legyek nagyon kedves a mester úrhoz...

SZIGORÚ BÍRÓ

A nekrológ

Először csak úgy szemre becsülte meg az újságcikket Korponnay Egon. Úgy találta, hogy körülbelül háromnegyed hasáb. Majd gondosan végigmérte ujjaival és megállapította, hogy szélteben mintegy nyolc, hosszában tizenkilenc és fél centiméter.

— Lehetne hosszabb is! — mormolta magában.

Ezután hozzáfogott az olvasáshoz, koncentrálva a szavak értelmére, ahogy megszokta:

„Ismét egy jelentős alkotó egyéniség távozott el körünkből."

— Ismét! — gondolta —, vagyis megint, vagyis mintegy újabb szemként az egymástól alig különböző események láncolatában. Ez ugyanaz a bosszantó lélektelenség, mint amikor azt írják az emberről, hogy „egyike a legkiválóbbaknak", mert van másika is, meg harmadika is. Nem valami kitüntető. És mi az, hogy „jelentős"? Nyugodtan írhatták volna, hogy nagy, kiemelkedő, kolosszális.

„Színes, eredeti személyiségét általános rokonszenv övezte."

— Ez már jobb, ez szép. Persze, ahhoz képest, hogy egy haláleset alkalmára írták, nem is annyira. Ilyenkor valami emelkedettebb kifejezés lenne helyénvaló, valami olyan, hogy köztisztelet, a legkülönbnek kijáró csodálat.

„Kiemelkedő, voltaképpen önmaga által sem felülmúlt alkotása, az Ideál a porondon..."

— Ez voltaképpen egy rejtett pofon! Vagyis azóta hiába dolgozott a pacák, eltűnt a süllyesztőben, az átlag mocsarában. Ki ez az ember, aki ilyeneket fogalmazott, ki ez a szerkesztő, aki leadta, micsoda rosszindulatú erők működhetnek itt!

„...szerencsésen ragadta meg..."

— Mi az, hogy szerencsésen? Talán totóval, lottóval, snóblival? Hát ezt érdemli a munka, a tudatosság, a zsenialitás?

„...az ötvenes évek magyar valóságának egy szektorát és emlékezetes marad számunkra, akik..."

— Számotokra, akik, kit érdekel ez? De az „emlékezetes marad", az jó, az szép, az végre méltó szó. Na, nézzük csak.

„Becsültük benne a kísérletező bátorságot."

— Ó, kétértelműség csodája! Istenem, kísérletezünk, kísérletezünk, kísérletezgetünk, vagy sikerül, vagy nem, vagy sikerült, vagy nem, ki tudja? Én tudom, én, aki ezeket a sorokat odaróttam a lapba, bizony, hogy nem sikerült, legalábbis nem olyan nagyon, különben miért kellett volna bátorság a kísérletezéshez?

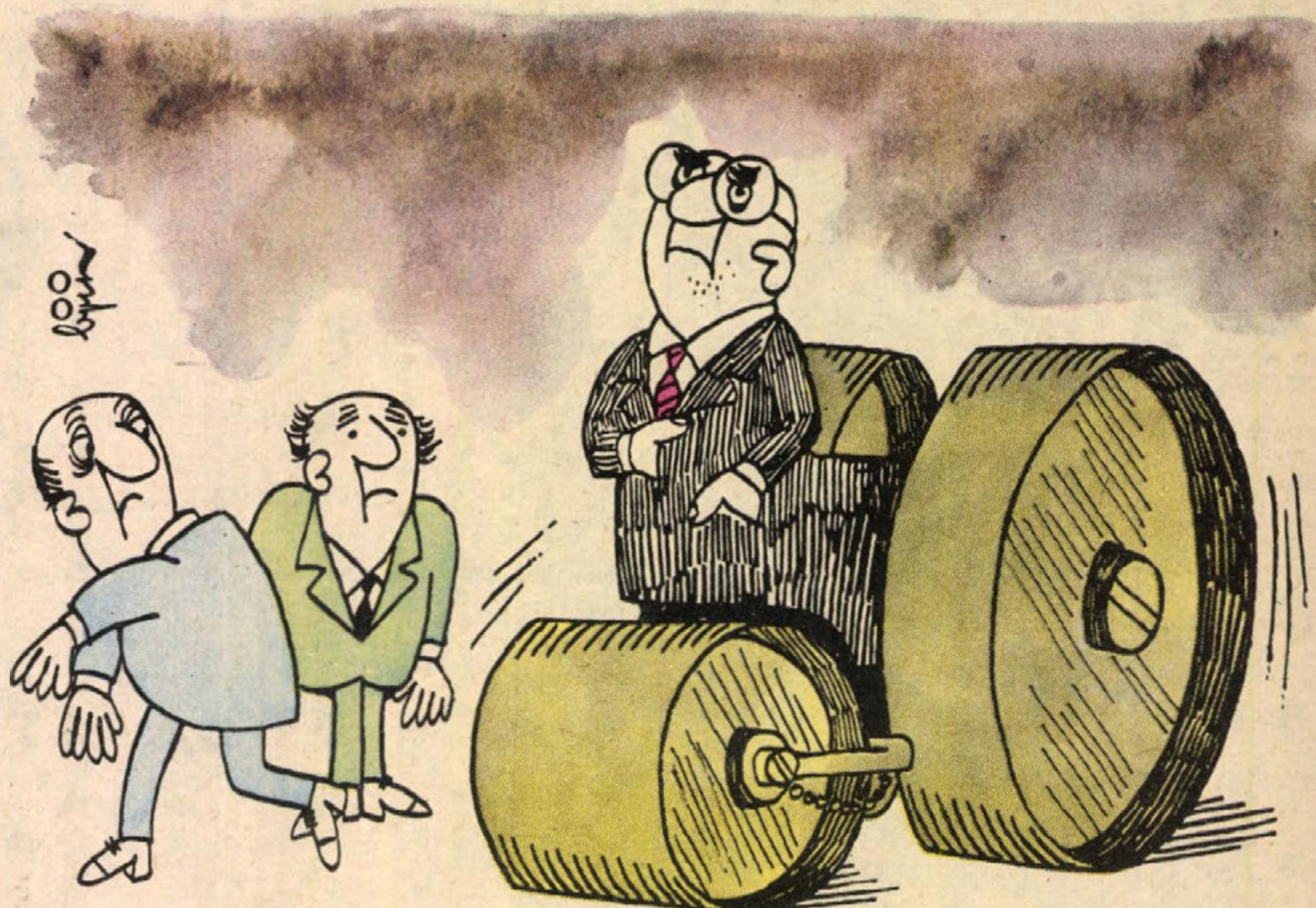
„Ránk hagyta alkotó élete művét, és mi magunkénak vallva ezt az örökséget, megrendülten hajtjuk meg fejünket katafalkja előtt."

— „Alkotó élete", „magunkénak valljuk", „meghajtjuk fejünket", „megrendülten" — ezek jó szavak. Igen, a befejezés kétségtelenül emelkedett. Na, de az egész, mindent egybevetve, milyen? Középszerű, igenis, középszerű. Egyfelől elismerjük, másfelől volt jobb, egyfelől írni kell róla, másfelől miért pont róla írnánk szeretettel, rajongással? Ugyanaz ez nekrológban, amit megszoktam kritikában. Nem, nem, és harmadszor is nem: meghalni sem érdemes!

Így dünnyögött Korponnay Egon és feltámadt. Lelépett a ravatalról, sértődött arckifejezéssel, időnként kimérten jobbra-balra bólintva elvonult a végtisztességre megjelent közönség sorfala között, és elutasítva az ismerős sofőrök ajánlkozását, taxiba szállt és hazahajtatott.

Gombó Pál

KARRIER

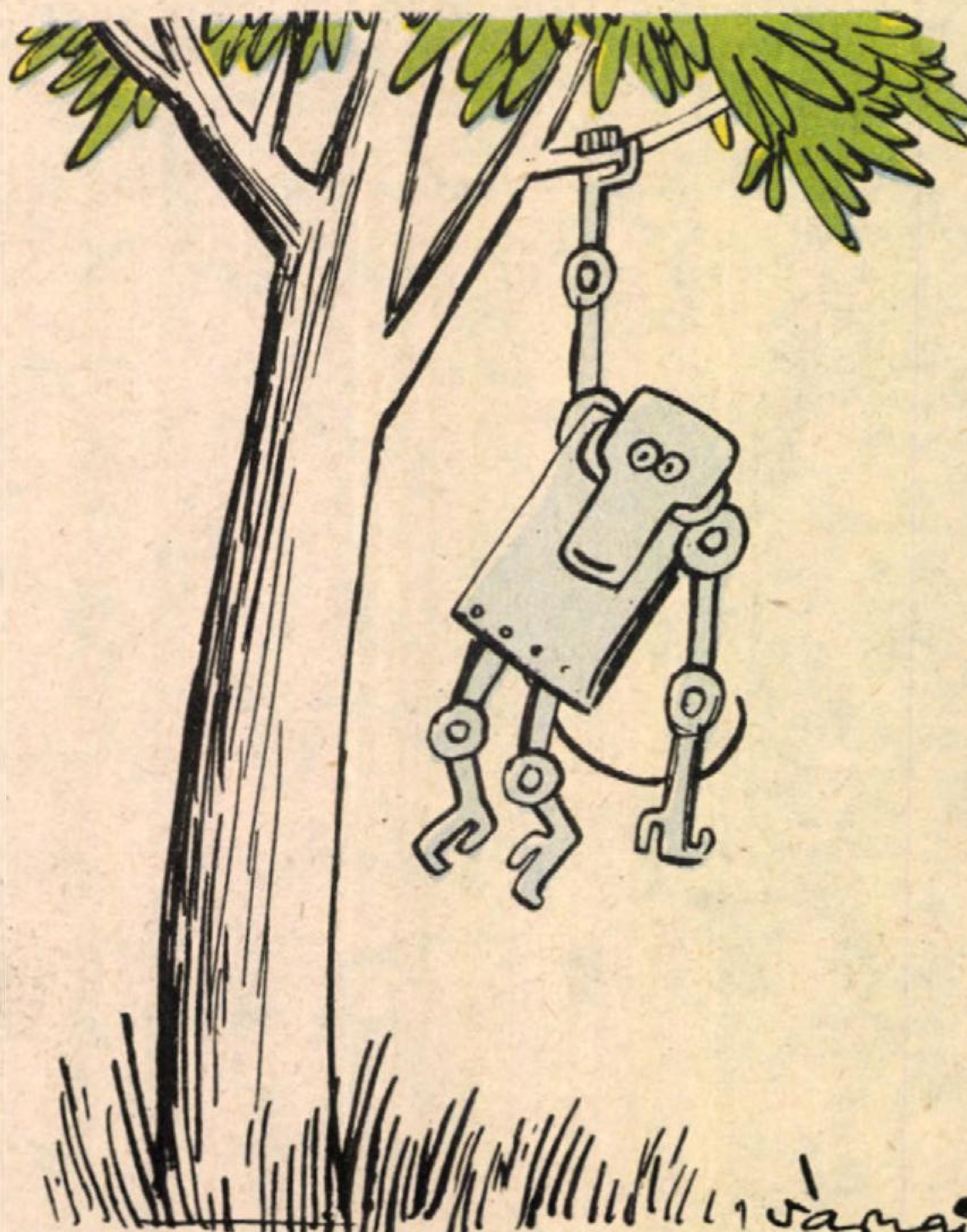

TENGERESZEK, FIGYELEM!

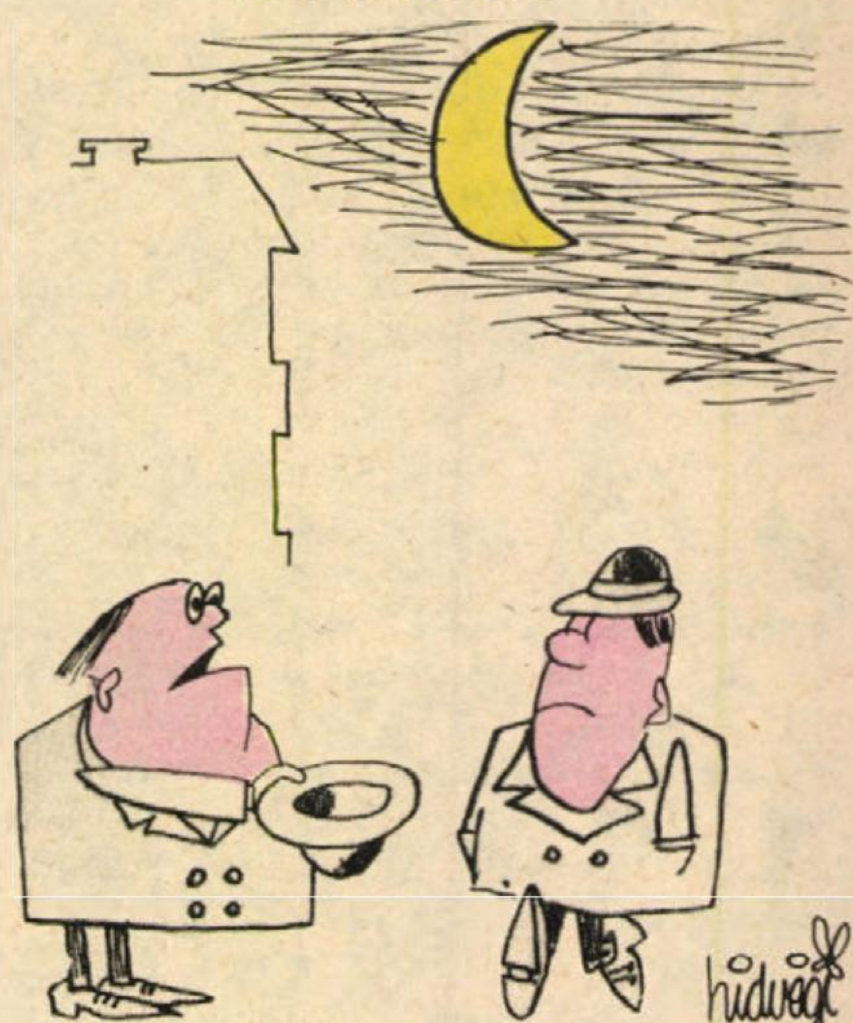
Az egyik New York-i tengerész-szállás telefonfülkéin a következő felirat áll:

„Mások érdekében mindenkit arra kérünk, hogy ne hivjon fel egymás után három leánynál többet!"

A TECHNIKA FEJLŐDÉSE

MAI KÉREGETŐ

– Uram, segítsen ki egy villamosjeggyel!

AMERIKAI IMPORT-VICC

Egy jól megtermett férfi panaszkodik az orvosnál:

– Doktor úr, segitsen, minden este órákig tart, mig elalszom...

– A legjobb a régi módszer, tessék számlálni!

– Á, nem jó! Elkezdem, aztán 8-nál talpra ugrok...

– Miért éppen 8-nál?

– Mert profi bokszoló voltam...

A főiskolán délelőtt tíz órára jeleztük a felvételi vizsga kezdetét. Én voltam a felvételi bizottság elnöke. Tíz perccel tíz előtt bekopogott hozzám egy fiatal lány.

— Két vágyam van — mondta lelkesen —, az egyik az, hogy ma sikerüljön a vizsgám, a másik pedig az, hogy egyszer az ön rendezése alatt játszhassam.

Nyilván jó pontot akart szerezni nálam ezzel a megjegyzésével.

Ekkor észrevettem, hogy a színinövendék-jelölt ruhájának bal karjából egy cső látszik ki. Műkarja van, vagy béna? — tűnődtem és arra gondoltam, hogy a felvételi osztályon jobban meg kellene nézni, kit engednek vizsgára a bizottság elé. De győzött a humánum, és tíz perccel később ő állt elsőnek a pódiumra.

— Tessék valamit előadni — mondtam.

Ebben a pillanatban előhúzta a „csövet" a karja mellől és háromszor a levegőbe lőtt. A cső ugyanis egy pisztoly csöve volt. Aztán rázendített a dalra: „A messzi prérin át egy cowboy lovagol..." Amikor befejezte, ismét lőtt háromszor, aztán eltette a coltját.

A hat „csattanó" ellenére sem volt sikere a bizottság előtt. Összenéztem kartársaimmal, és egyöntetű volt a véleményünk: nem alkalmas a színipályára. Nem tehetséges. Közöltük is vele: mondjon le a színpadról.

— Jövőre ne próbálkozzak meg újra? — kérdezte csalódottan.

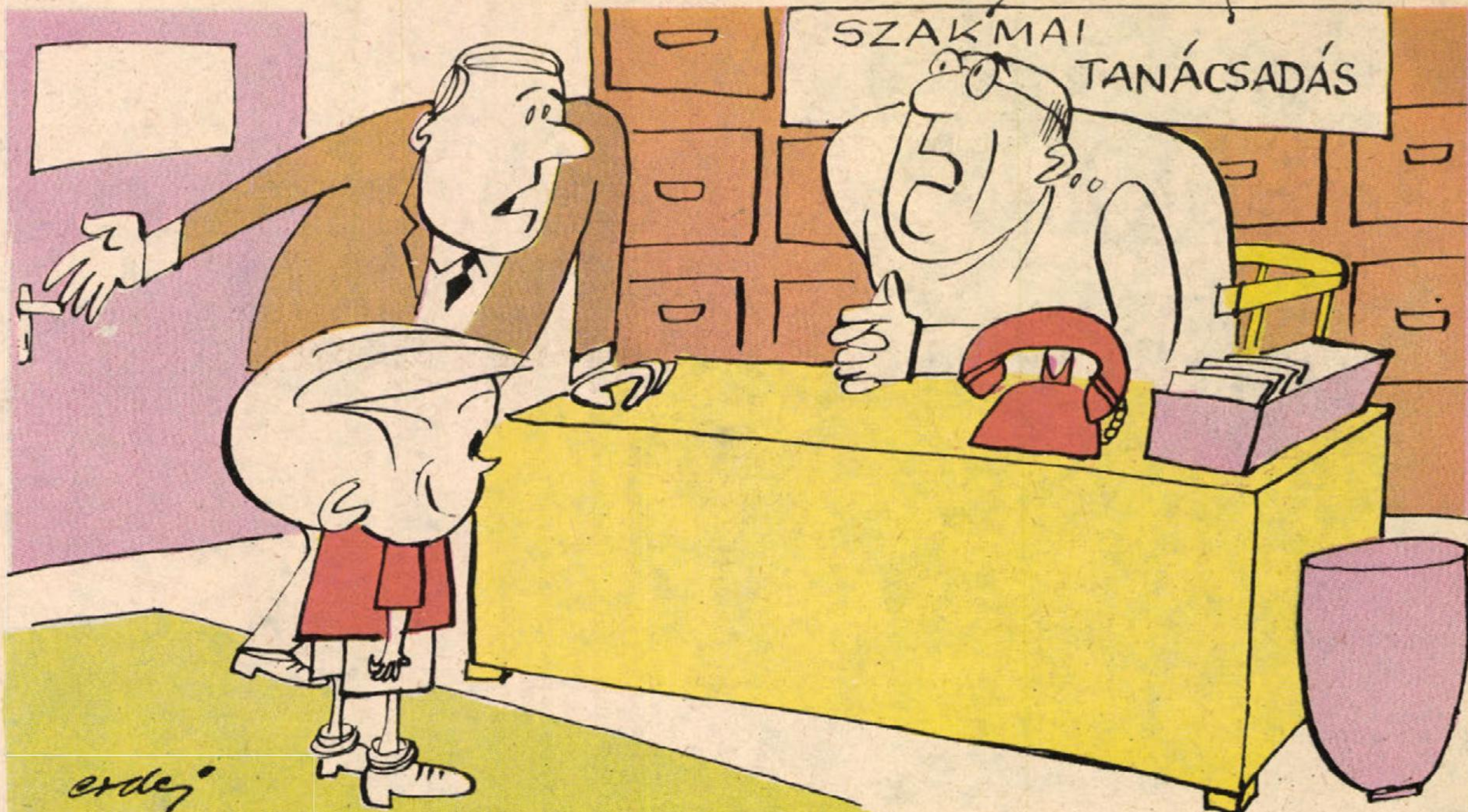
— Nem érdemes — válaszoltam határozottan.

Búsan ment el. Amikor becsukódott mögötte az ajtó, arra gondoltam: talán mégis alkalmat kellett volna neki adni, hogy újra elénekelje a cowboy-számot. Jó lett volna meglesni, milyen arcot vág egy másik bizottság, amikor eldörren a hat pisztolylövés...

Vámos László

PÁLYAVÁLASZTÁS

Erdei Sándor rajza

— Miért akar éppen kőművest nevelni a fiából?
— Hogy befejezze a szövetkezeti lakásunk építését!

CSERE

Kávéházi közgazdászom, Pléh Vince keresett fel a napokban munkahelyemen.

— Segítségedet szeretném kérni. El akarom adni a Trabantomat, és arra kérlek, intézd el, hogy egy apróhirdetés sürgősen megjelenjen a lapokban.

— Miért ilyen sürgős? — kérdeztem.

Rágyújtott egy cigarettára, majd folytatta:

— Azért, mert ősz van. Talán emlékszel arra, hogy ez a harmadik kocsim. Valamennyit újonnan vettem és ezzel is lehúztam már 3 évet. Nálam az a gyakorlat, hogy a kocsikat 3—4 évenként cserélem. Most még jó a karosszériája, elég jól néz ki, az alváz is megjárja, valamelyik mazsola csak ráharap majd. Igaz, hogy tavasszal jobb ára van a kocsinak, de én nem akarok tavaszig várni. Télen már úgysem járnék vele sehová, és ha igen, akkor sem sok örömöm lenne benne: fizethetném az üzemanyagot, karbantartást, biztosítást és a garázsdíjat. Amennyivel könnyebben és jobban eladhatnám tavasszal, annyit bőven kifizetnék télen. Feleslegesen, mert márciusban megkapom a vadonatúj kocsimat, amivel 3 évig vígan furikázhatok majd.

— Ahogy gondolod — mondtam, és telefonáltam, hogy vegyék fel a hirdetést. Amíg elintézték, beszélgettünk egy ideig.

— Hogy van a kedves feleséged? — érdeklődtem.

— Lenke? Köszönöm jól. Jövő héten lesz a válóperi tárgyalásunk. Remélem, hogy most már végre elválasztanak.

— Váltok? És miért ilyen sürgős?

— Azért, mert ősz van. Talán emlékszel, Lenke a harmadik feleségem, vele is lehúztam már három évet. Most még jó a karosszériája, elég jól néz ki, az alváza is megjárja, valamelyik mazsola majd csak ráharap. Tavasszal már könnyebben elválasztanának, de én nem akarok tavaszig várni. Télen már úgy sem járnék vele sehová, ha igen, nem sok örömöm lenne benne, és fizethetném az üzemanyagot, a karbantartást, az életbiztosítást és ott garazsírozna a lakásomban. Feleslegesen, mert márciusban lesz az esküvőm Magdival, vadonatúj menyasszonyommal, akivel három évig vígan furikázhatok majd — mondta Pléh Vince és a kezét nyújtotta.

— Te úgy cseréled a feleségeidet, mint a gépkocsijaidat — mondtam búcsúzóul.

— No, nem egészen — mosolygott Pléh Vince.

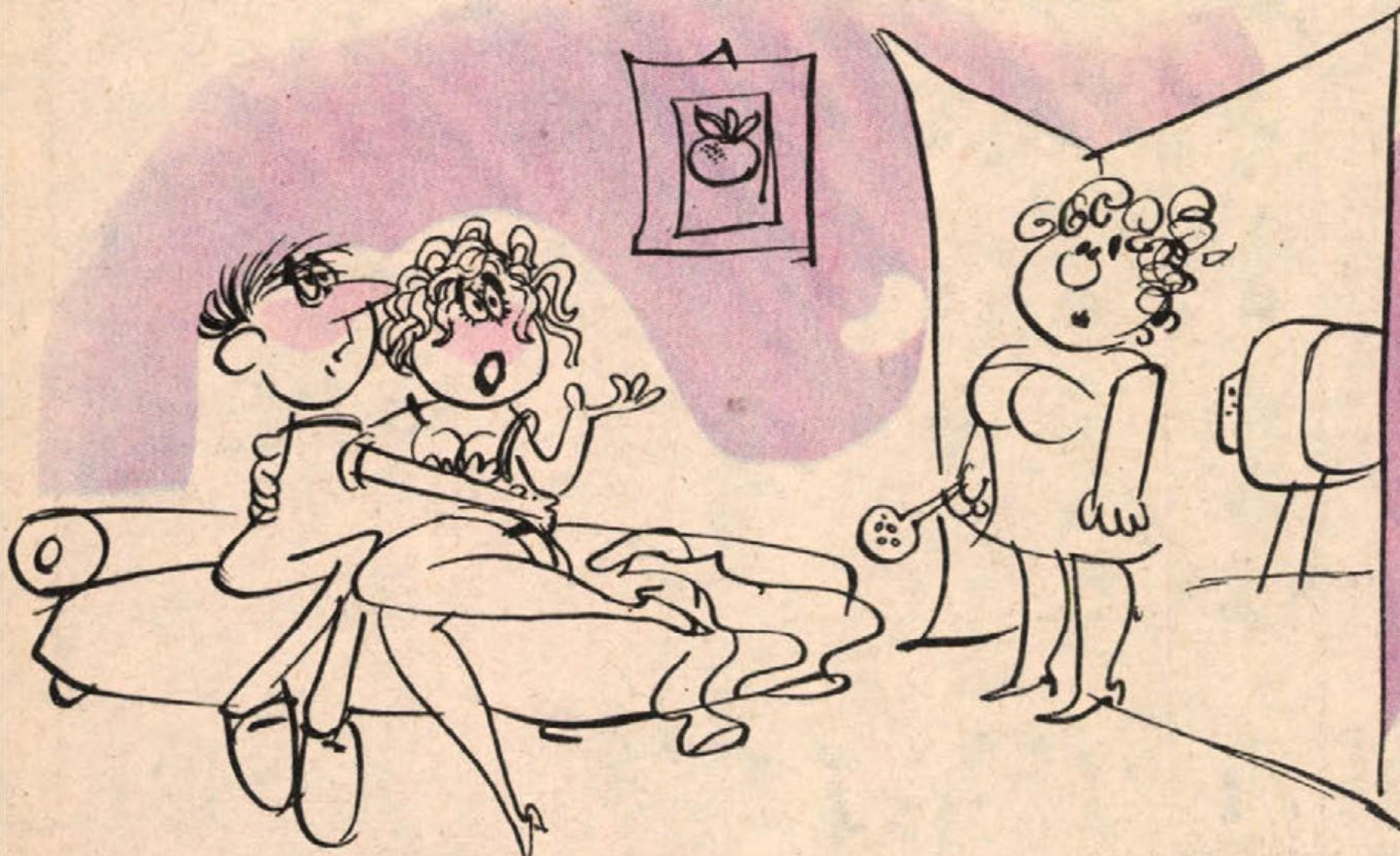
— Miért? — csodálkoztam.

Az ajtóban sóhajtott egyet.

— Azért, mert a lecserélt gépkocsijaimnak nem fizetek gyerektartást.

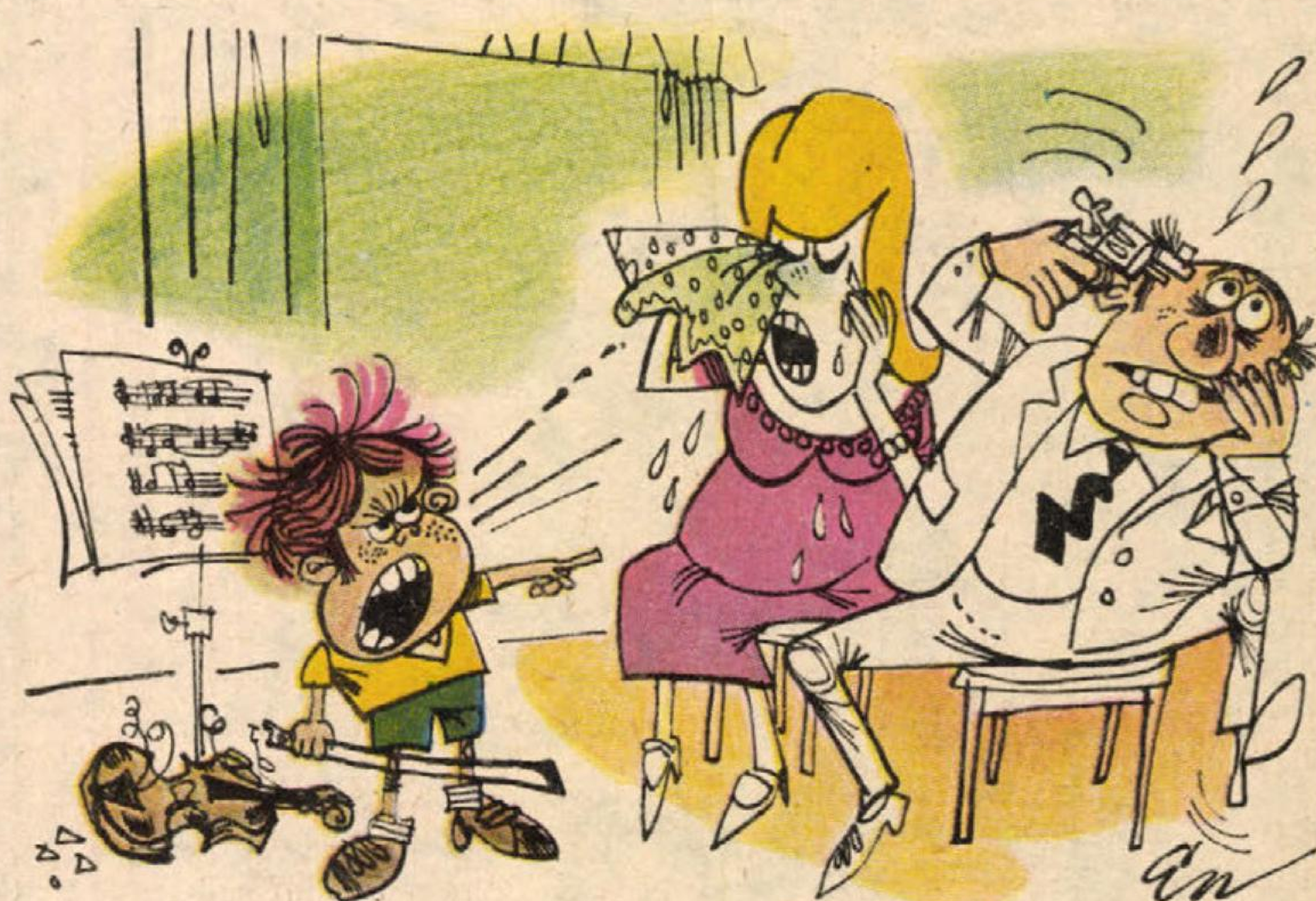
Miklósi Ottó

SZEMLÉLTETŐ MAGYARÁZAT

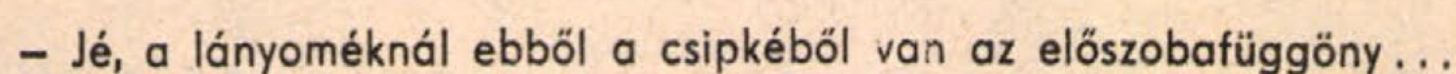
— De mama, ne értsd félre, Lajoska orvosnak készül és a tanulmányairól magyaráz...

KOMISZ KÖLYÖK

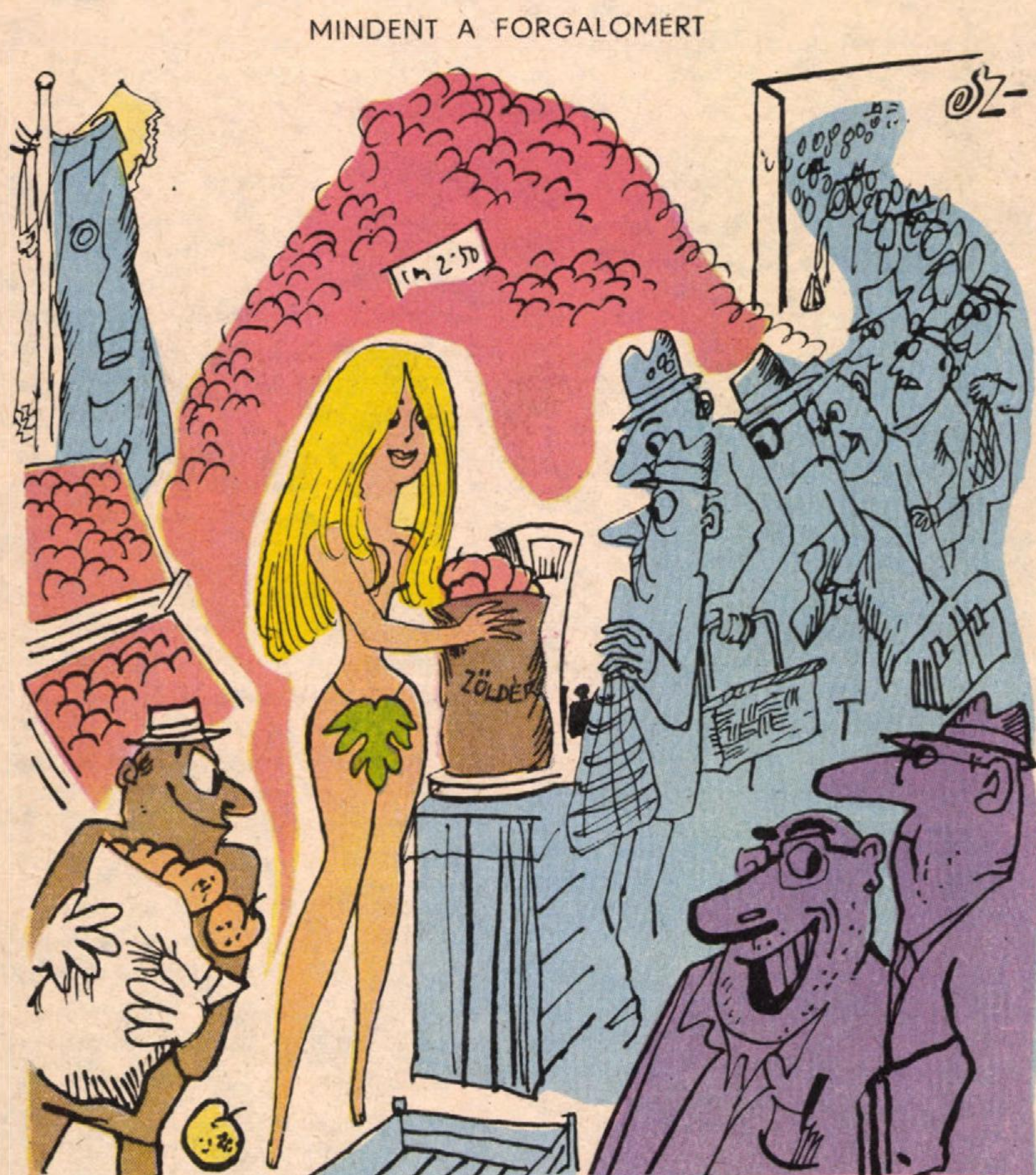
— ...és azért se leszek csodagyerek!...

A JÓ ASSZONY

– Jé, a lányoméknál ebből a csipkéből van az előszobafüggöny...

MINDENT A FORGALOMÉRT

– Evike vállalta, hogy túlad az egész almakészleten!

BALDACHIN

HARMADIK HATÁRIDŐMÓDOSÍTÁS

Mészáros András rajza

FANTASZTIKUS NOVELLA

VETKŐZŐSZÁM

Az éjszakai lokálban, a világvárosi műsor fő attrakciója még hátra volt. Knézdics Baba már elénekelte borsos kupléit, másfél Schneiderék, a vidám kézegyensúlyozók már kiegyensúlyozták magukat, Eva Sentimenthal, a zalaegerszegi akcentussal éneklő táncdal-művésznő nyugati világslágerei is elhangzottak. A konferanszié most elfogultságtól remegő hangon bejelentette:

— Stefánia következik. Egyedülálló sztriptíz-számával.

A dobos máris belevágott a cintányérba, a zongorista vérforraló melódiát kezdett játszani, és a reflektorok vakító fényében megjelent Stefánia, a szőke csoda. A szép, fiatal lány elegáns télikabátot viselt. Fején jó meleg szőrmekucsmát. A zene ritmusára néhány tánclépést tett és kacéran lehúzta a bal kesztyűjét, majd közvetlenül ezután a jobb kesztyűjét. A zene ritmusa gyorsult és Stefánia tikkadtan vette le nyakáról a lila gyapjúsálat. Ekkor — a nézők legnagyobb meglepetésére — Stefánia elpirult, szégyenlősen eltakarta az arcát és kifutott a teremből. A hatalmas morajt a konferanszié igyekezett túlharsogni:

— Hölgyeim és uraim! Elnézésüket kell kérnem. Stefánia, bár már százhuszonöt alkalommal mutatta be művészi vetkőzőszámát, ma este rádöbbent, hogy ő tulajdonképpen nagyon szégyenlős természetű. Édesanyja is egész életét zárdában töltötte, magányos elvonultságában. Stefánia rettenetes zavarban van, borzasztóan restelli magát. Kérem, tekintsenek el tőle, hogy bemutassa produkcióját.

A dobogóhoz közel egy kopasz férfi erélyesen csendet kért, és így szólt:

— Azt hiszem, mindnyájunk nevében beszélek, amikor azt mondom, hogy örülünk ennek a fordulatnak. Mi itt valamennyien derék családapák, jó férjek, hűséges vőlegények vagyunk. Tiszta és nemes lelkünkkel összeegyeztethetetlen az ilyen látványosság. Ezúton köszönjük meg a művésznőnek, hogy télikabátban maradt.

Dübörgő, helyeslő taps fogadta a felszólalást. Megtapsolták a konferansziét is, aki egy hórihorgas, harcsabajuszú férfit vezetett fel a színpadra:

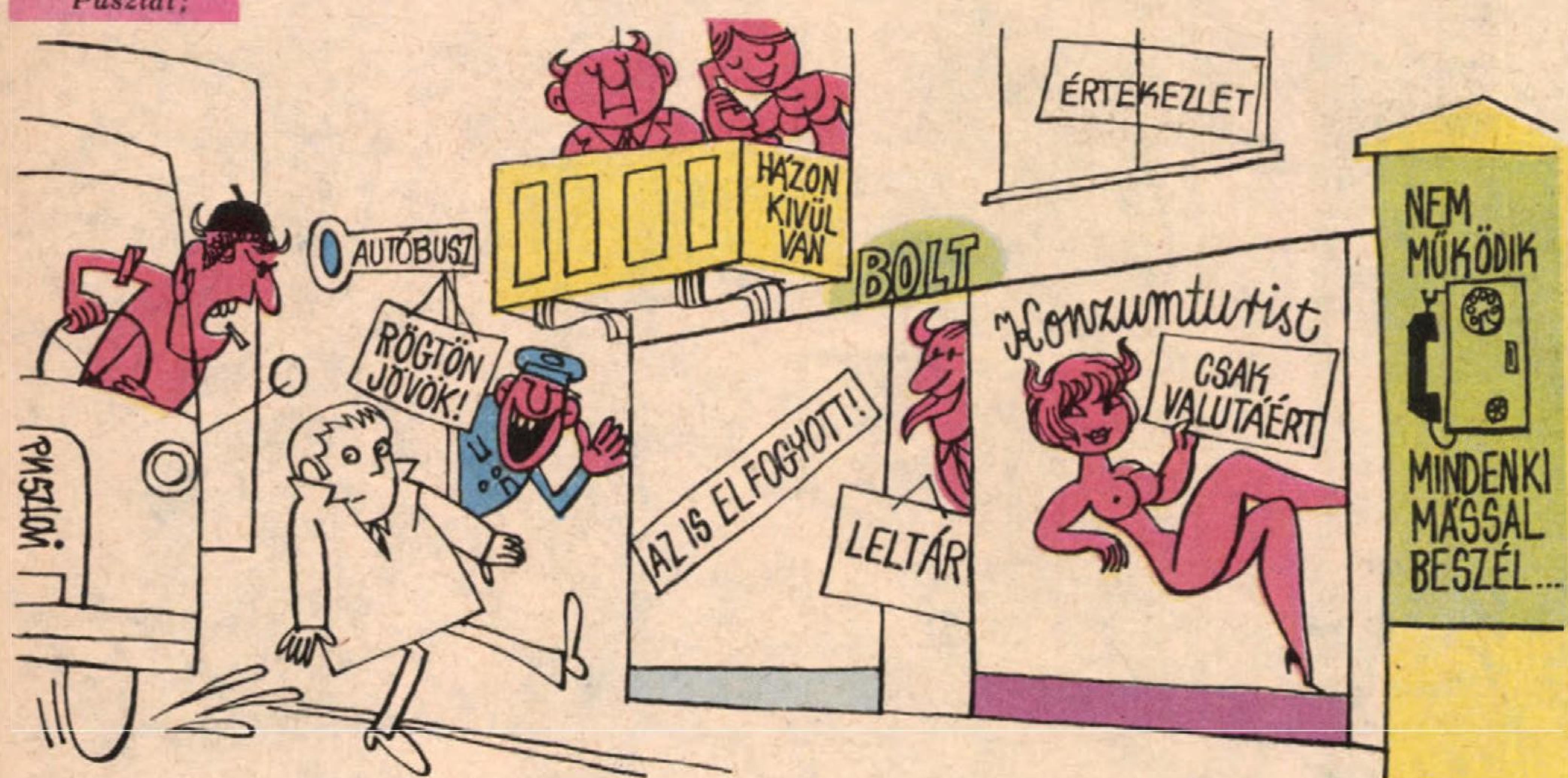
— Hölgyeim és uraim! Igazgatóságunk az elmaradt műsorszám helyett természetesen gondoskodott egyenértékű produkcióról. Örömmel jelenthetem, hogy a vetkőzőszám helyett özvegy Baumenstock Béla, XVIII. századbeli betyárnótákat énekel, furulyakísérettel...

Galambos Szilveszter

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MILYEN A POKOL?

Pusztai:

– Így képzelem...

Vasvári:

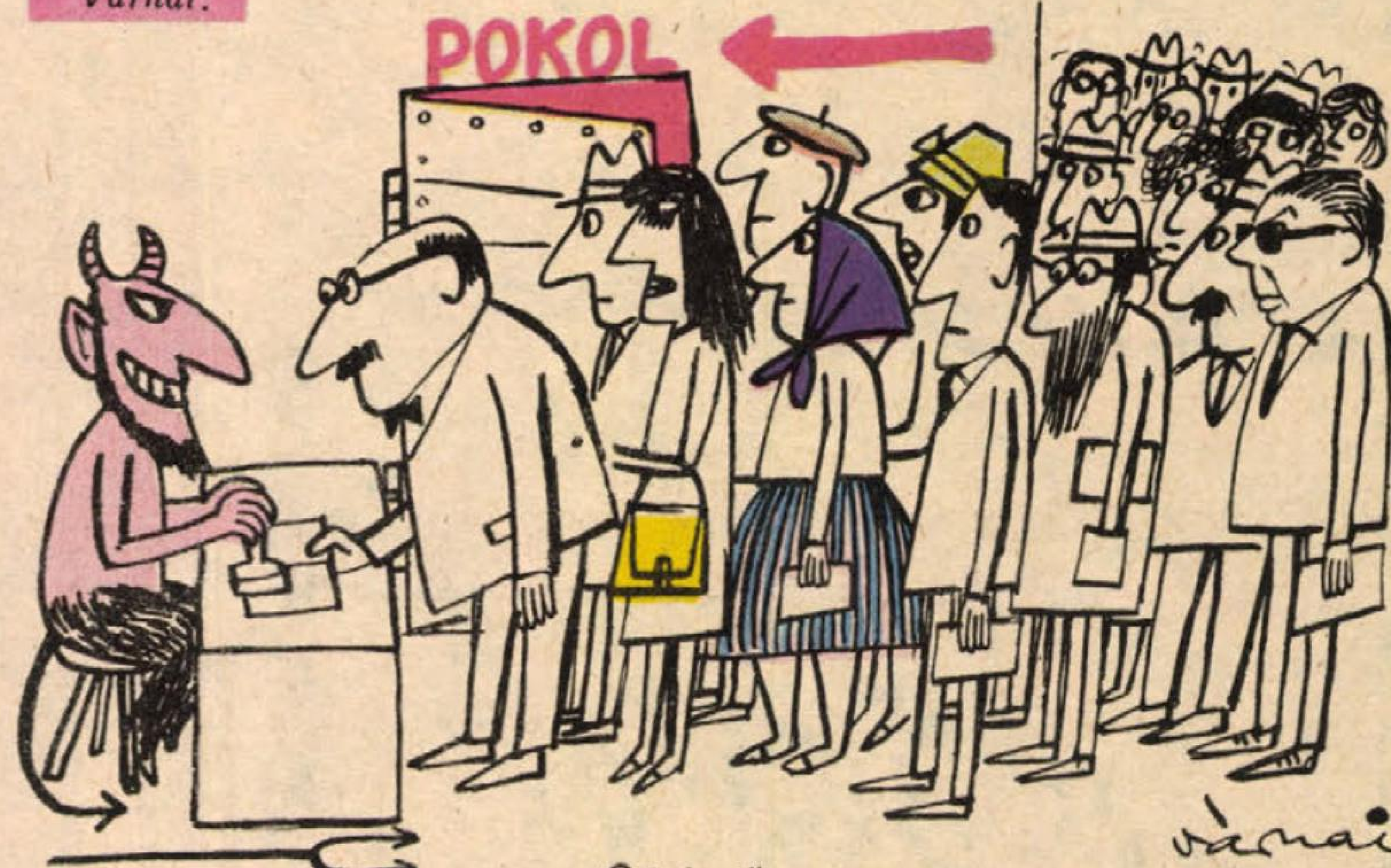
– Fogalmam sincs...

Szűr-Szabó:

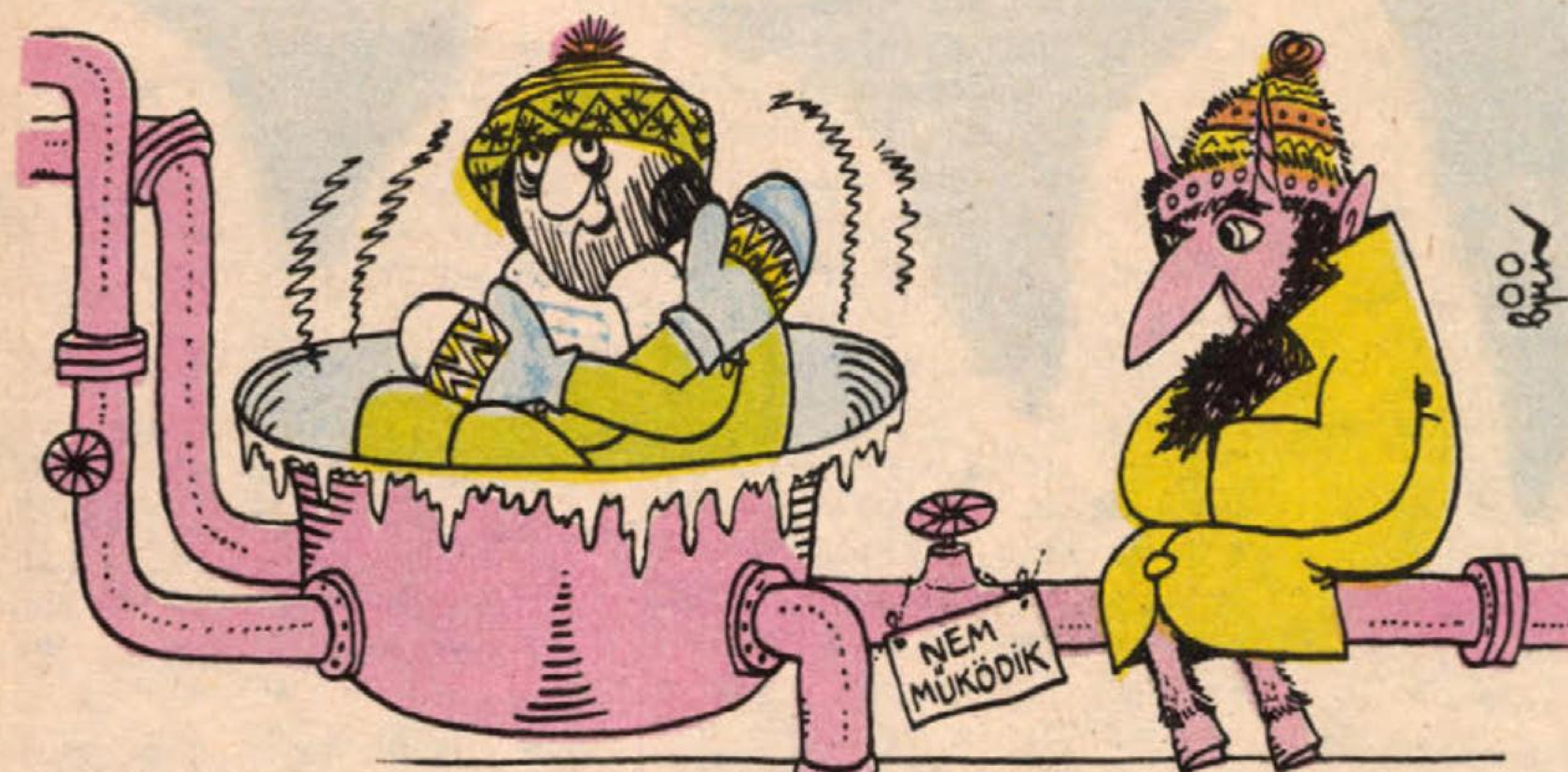
– Mint a bevásárlás.

Várnai:

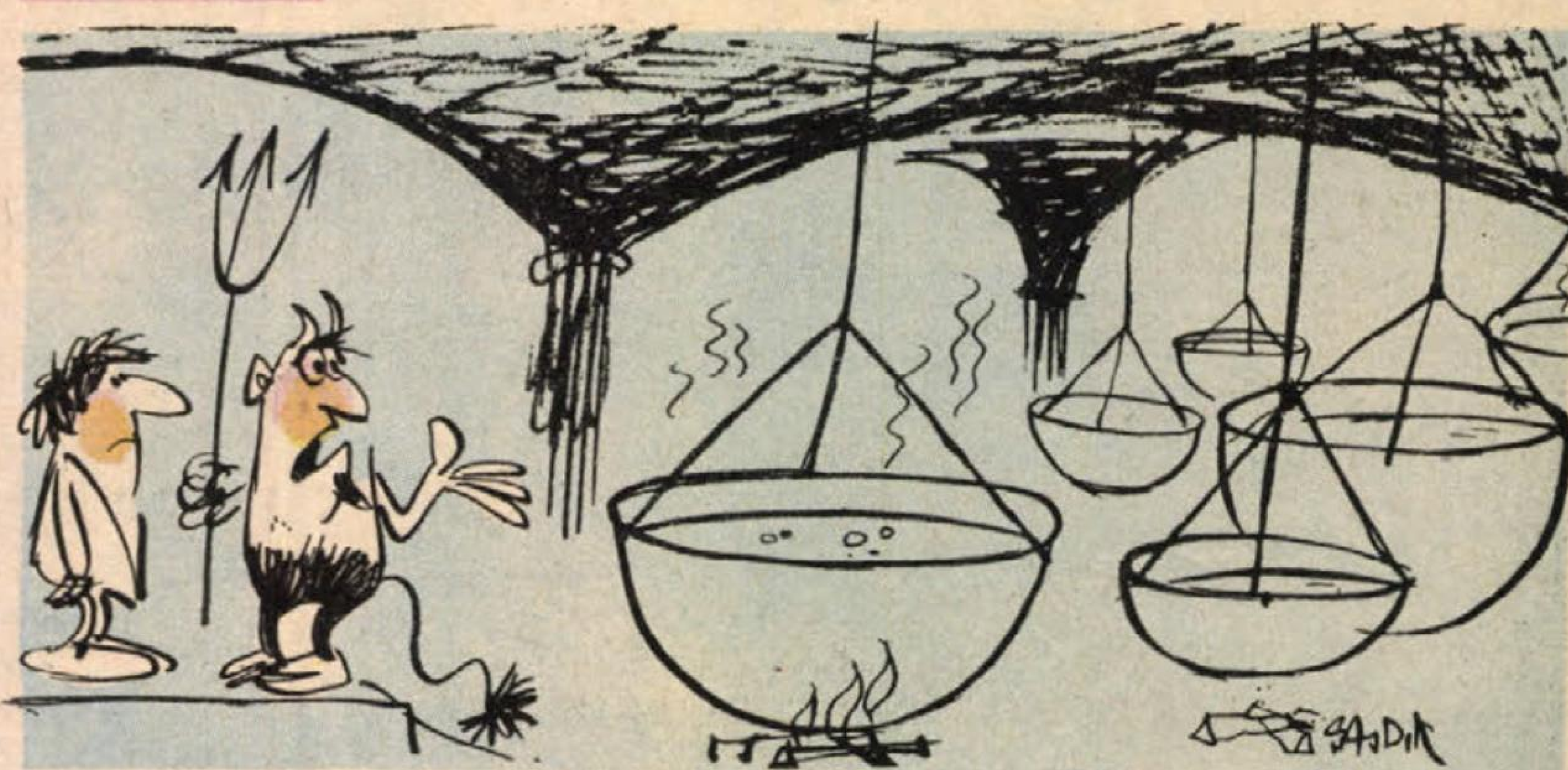
– Ott is tömeg van...

Balázs-Piri:

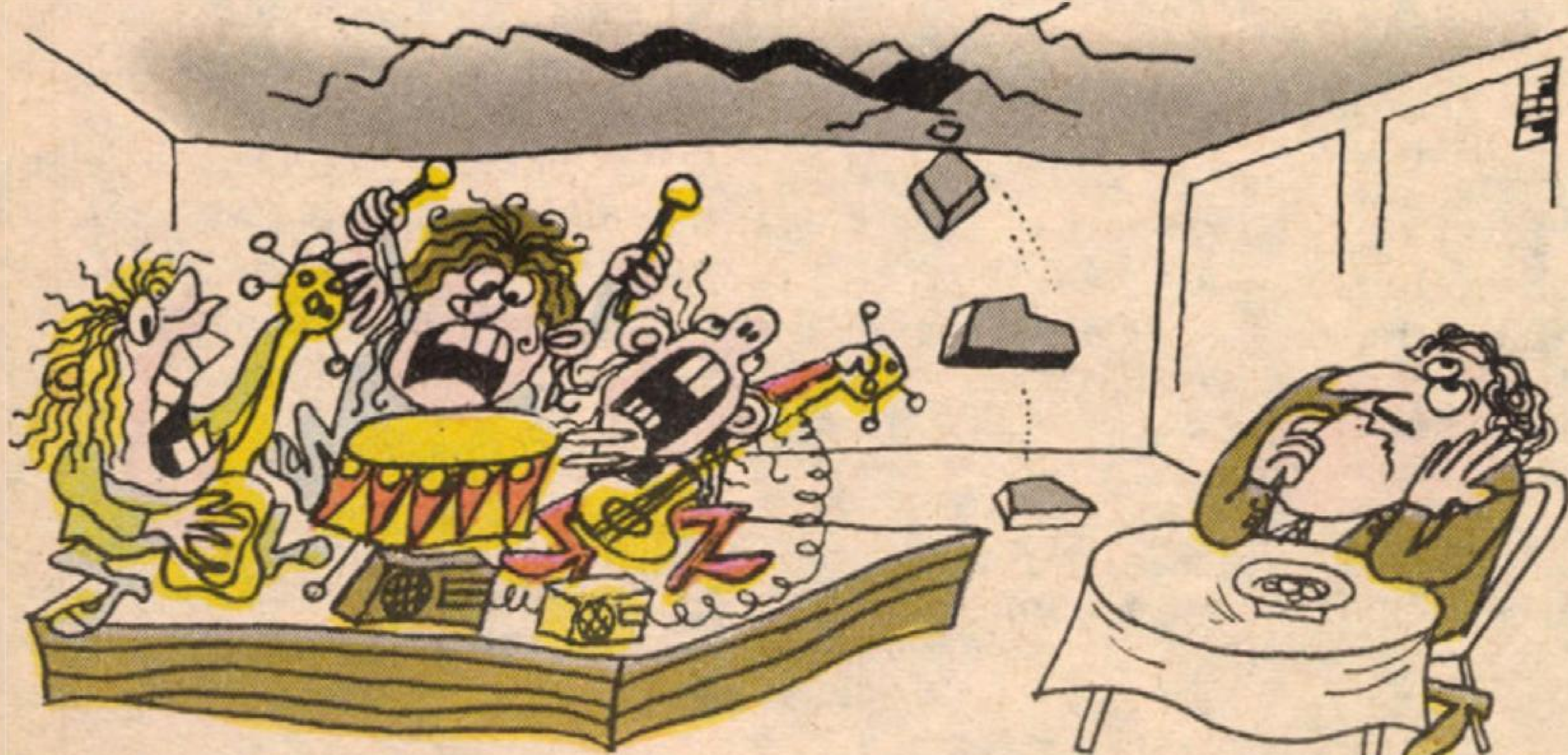
– Távfűtéses...

Sajdik:

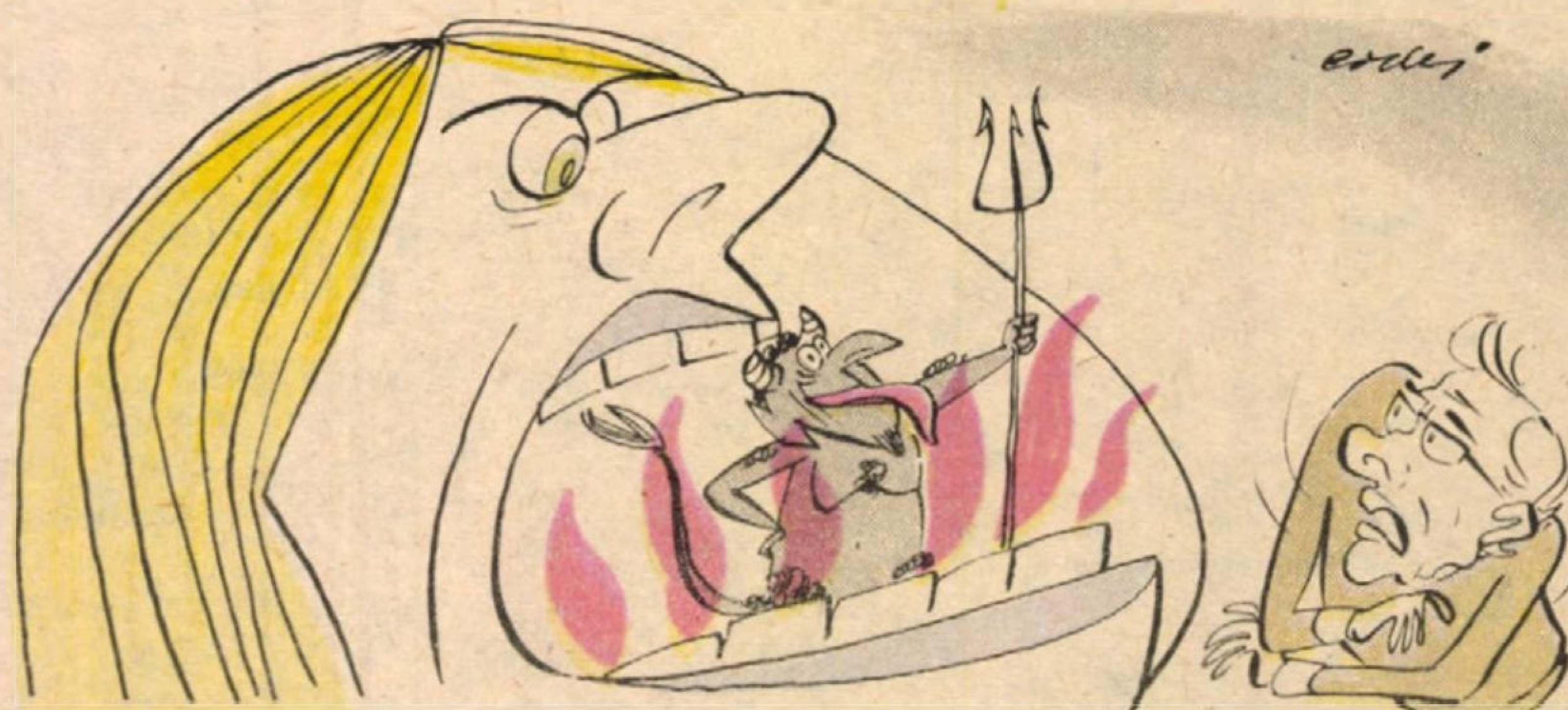
– Üres! Mindenkinek van mennyországba szóló protekciója

Fülöp:

– Egy bauxitbeton étterem, amelyben beat-zene szól...

Erdei:

– Ilyen!

TANÁCSADÓ ROVAT

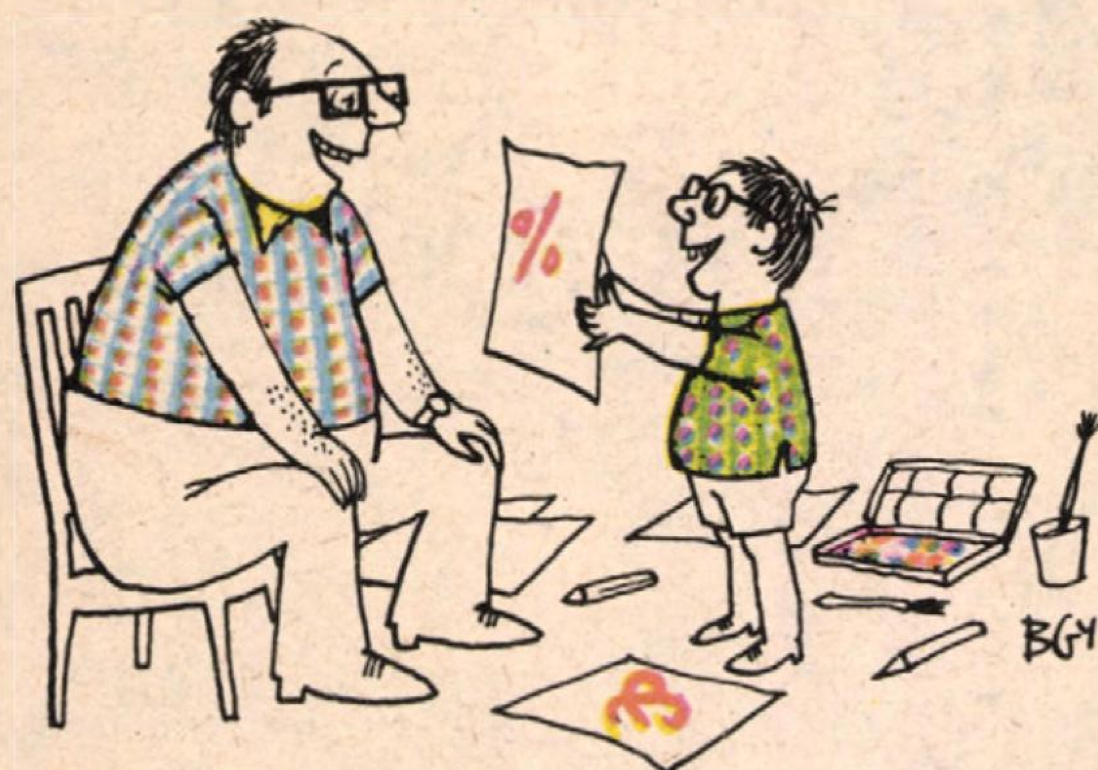
Írt a fiú az újságnak:
Szerkesztő Úr, mit csináljak?
– „Elhagyott az édes párom
Még a nyáron
Szerkesztő Úr mit csináljak,
Hogy ne fájjon?"

Szerkesztő Úr visszaírja:
– „Így jár, aki mellre szívja,
Engemet is pont e miatt
Sújt a bánat –
Ha én tudnám édes fiam,
Mit csináljak?"

Farkas Imre

CSODAGYEREK

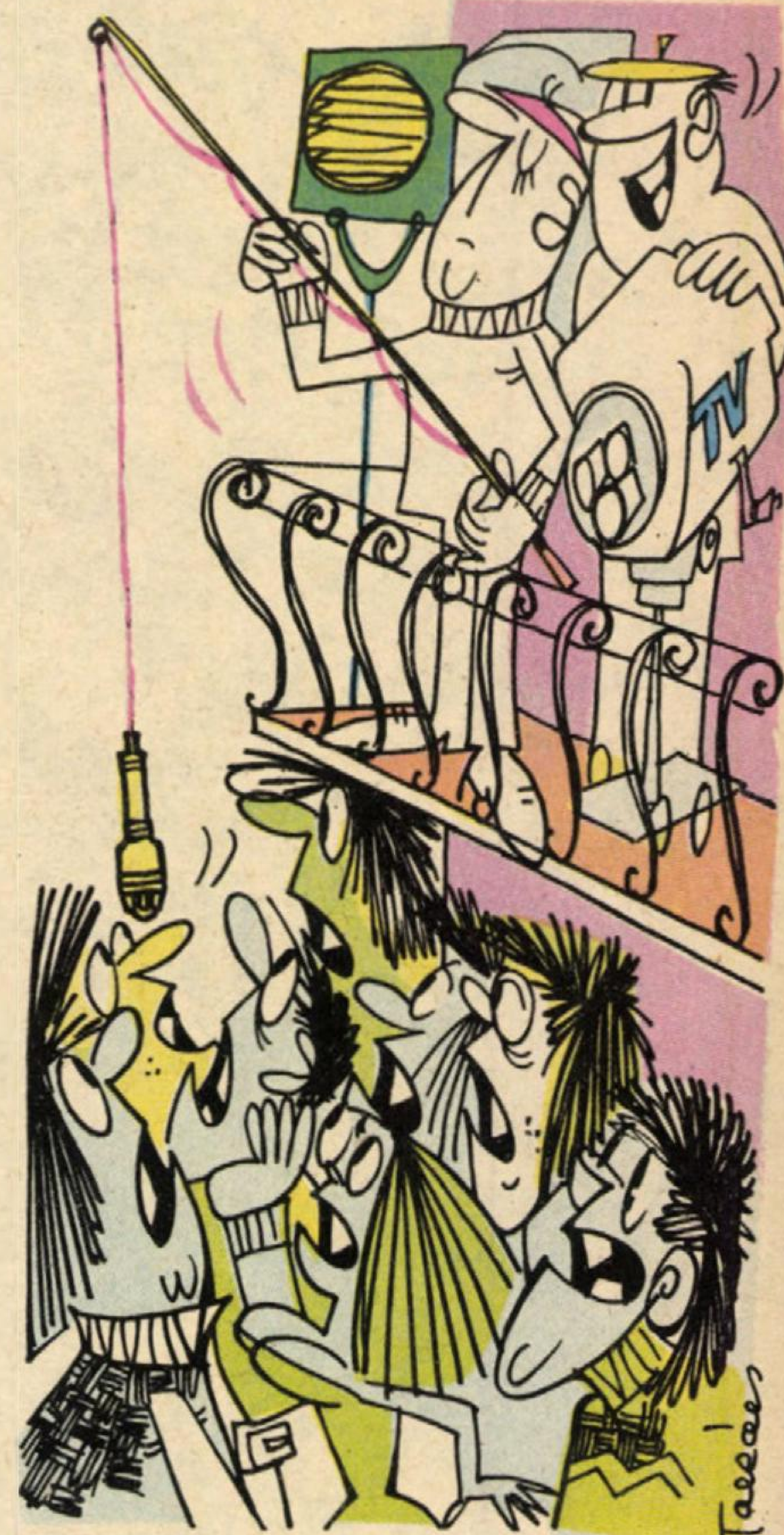

ÚJ DIVAT

– Csókollak...

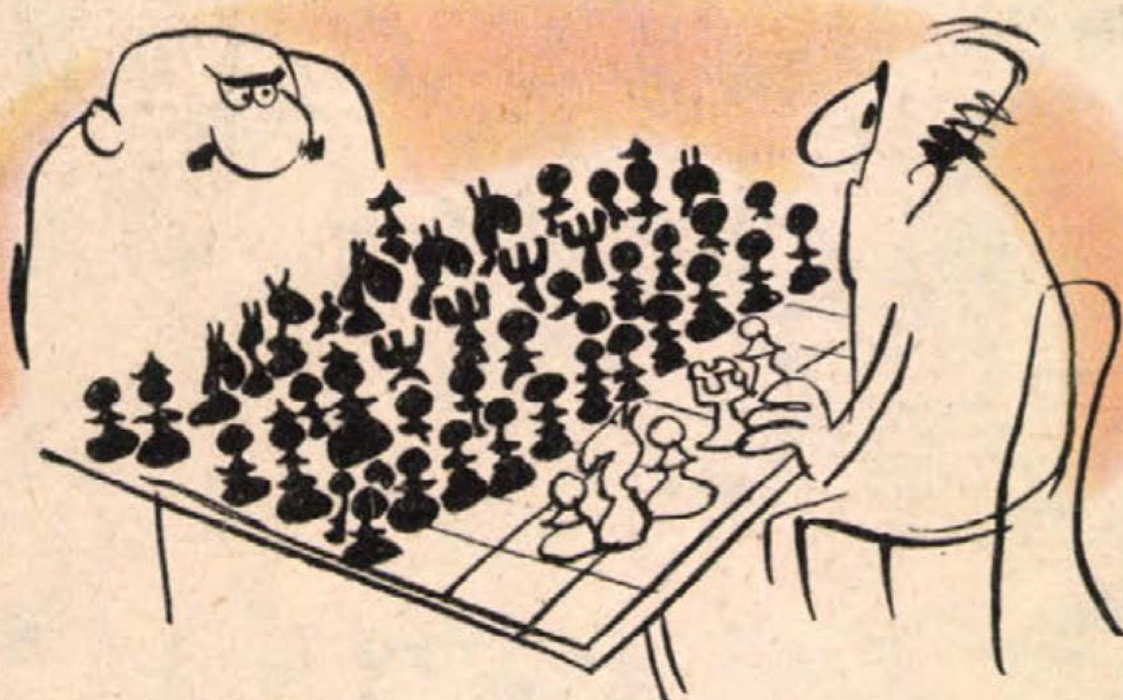
PECÁZÁS

– Na, rendező úr, harapnak már a mikrofonra?!...

sakk-matt

TÚLERŐ

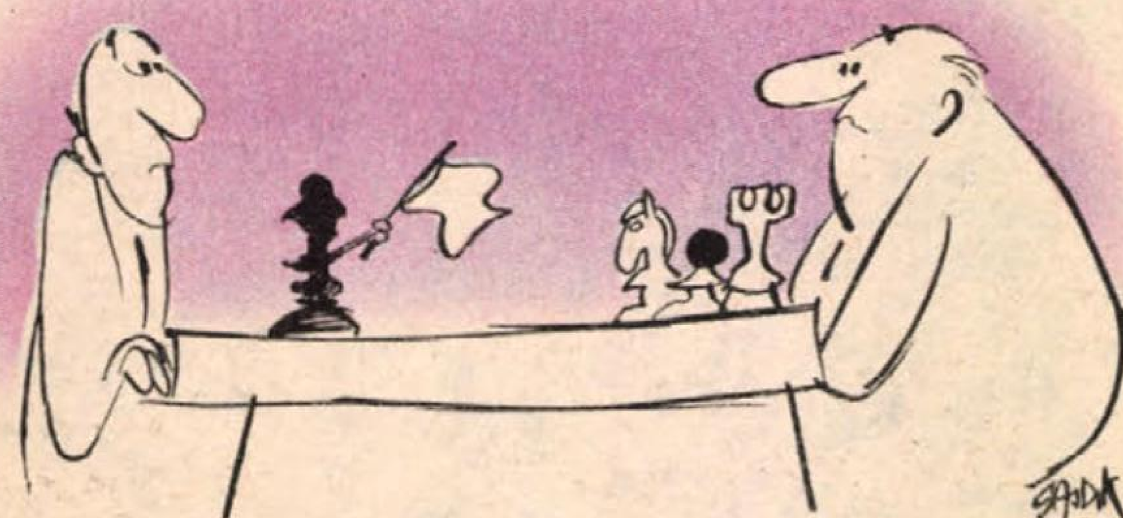

LELKI VÁLSÁG

– Bocsásson meg, igazgató kartárs, de muszáj volt bemondanom a sakkot!

KAPITULÁCIÓ

kis történetek

TELEVÍZIÓ

Minduntalan látni a parkban hátracsavart kezekkel elhurcolt áldozatokat, s hol egy bokor, hol egy fa mögül toppan elő egy-egy géppisztolyos, uzsonnatáskás gengszter. Tegnap pedig megállt a padom előtt maga Rinaldo Rinaldini s bandájának egyik tagja. Rinaldo egy legmodernebb típusú, másfél méterre hordó vízipisztolyt szegezett rám; a bandatagnak nem volt fegyvere, de volt zsebkendője.

— Le vagy tartóztatva! — kiáltott rám Rinaldo.

Az *ovinéni* mentett meg a börtönbe vetéstől. Tapsolt, hogy sorakozó, mennek ebédelni.

De a szocialista építés iránt érdeklődő egyének is megfordulnak a Szt. István-parkban. Az egyik leendő dolgozó a hintánál csatlakozott hozzám.

— Bácsi, én tudok százig számolni.

— Igen? — kérdeztem udvariasan.

És elkezdett számolni. Figyelmesen hallgattam. Kilencvenkilencnél odalépett mellénk egy kötényes fiatalember, hogy ő is tud százig számolni. Elhittem, és a lehető leggyorsabban más irányba tereltem a beszélgetést.

— Mi leszel, ha felnősz? — kérdeztem a kötényest.

— Traktorszerelő! — vágta rá habozás nélkül.

— Én is! — tette hozzá a másik.

— Traktorszerelő? — csodálkoztam. — De hiszen Pesten nincs traktor!

— De van — felelte tájékozottan a kötényes. — A televízióban.

MÉG NYÁR VOLT

Egy magyar lány is nyaralt velem a normandiai fürdőhelyen. Franciául nem tudott, viszont remekül úszott. Néha úgy beúszott, hogy még a piros sapkáját se lehetett látni. Mást se csináltak a parti rendőrök, mint fütyörésztek utána és integettek neki, hogy forduljon vissza.

Egyik délután hűvös, szeles volt az idő, benn ültem a kabinban. Mari azt mondta, hogy ő elmegy fürödni. Kevesen voltak a plage-on, páran sétáltak csak a víz szélén, két rendőr a homokban hasaló mentőcsónaknak támaszkodott. Mari belegázolt a vízbe, aztán szokása szerint eltűnt a hullámokban, majd szokása szerint egyszer csak felbukkant s tempózott kifelé.

Hamarosan kéken-zölden, de megdicsőült mosollyal állított be a kabinba. Kiderült, hogy a ragyogása és a rendőrök között összefüggés van.

— Rém helyes fiúk ezek a rendőrök... — fújt nagyokat. — Mutogattak rám... aztán a tengerre... Azt hiszem — hajtotta le szendén a fejét —, azt hiszem, azt mutogatták, hogy olyan a szemem, mint a tenger... Mit jelent az, hogy fessé?

— Elfenekelni.

HALLATLAN!

Egy nénike meséli egy másik nénikének:

— Vilma ment bejelenteni a társbérlőjük halálát. Ilyen papírt kértek tőle, meg olyan papírt, persze, Vilmánál nem volt annyiféle papír, Vilma még a villamosbérletét is mindig otthon felejti, mire az a nem tudom, kicsoda, a tanácsnál, rácsap az asztalra, és azt mondja: „Így, kérem, nem lehet meghalni!"

KELLEMES DÉLELŐTT

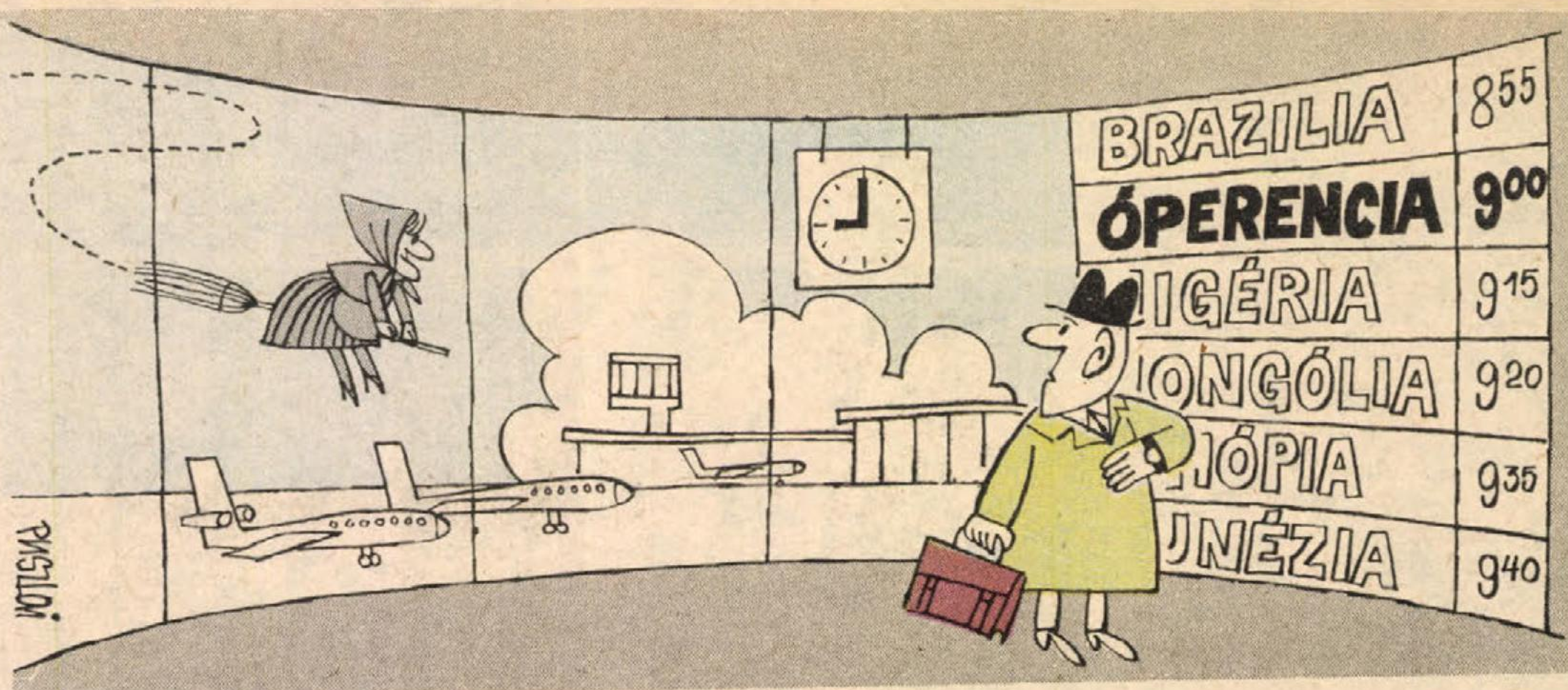
Októberben bizony már megbecsüljük a napot. Két bácsi is ekként vélekedik egy szomszédos padon. Csak a park törzsvendégeinek meghatározása szerint bácsik — mind a kettőnek jóval több haja van, mint nekem. Az egyik X, a híres kritikus.

— Végre, nap! — mutat az ég felé a kritikus, nikotintól sárga ujjal. — Nem hiszed, mennyire tud engem deprimálni a ködös, felhős idő. Még az életkedvemet is elveszi. Tegnap délelőtt is, mikor készültem a főpróbára az izé színházba és lógott az eső, mondom a feleségemnek, nagyon rossz darabnak kell lenni, szívem, hogy jól érezzem magam.

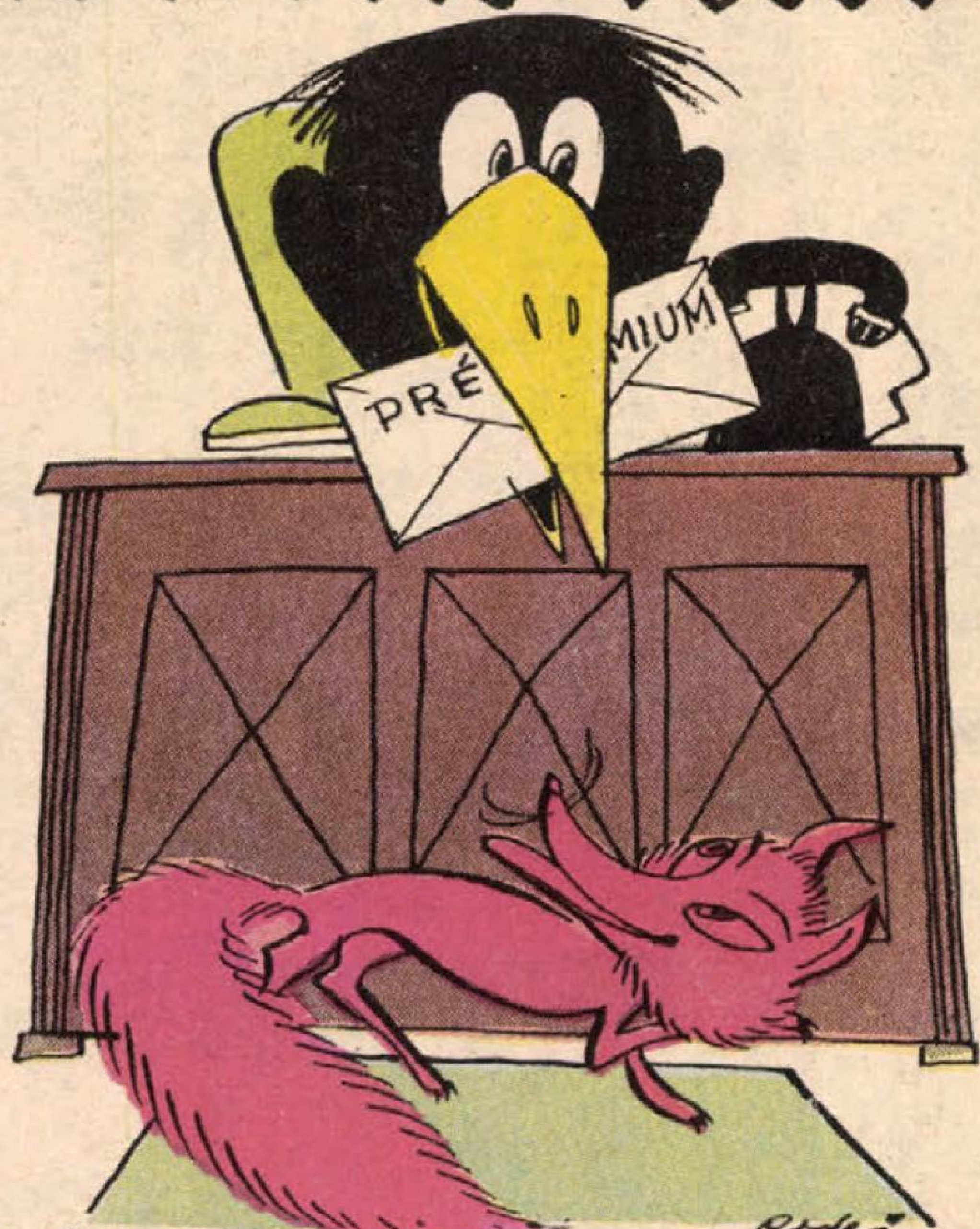
Kiderült, hogy szerencsére ritka kellemes délelőttje volt.

Fendrik Ferenc

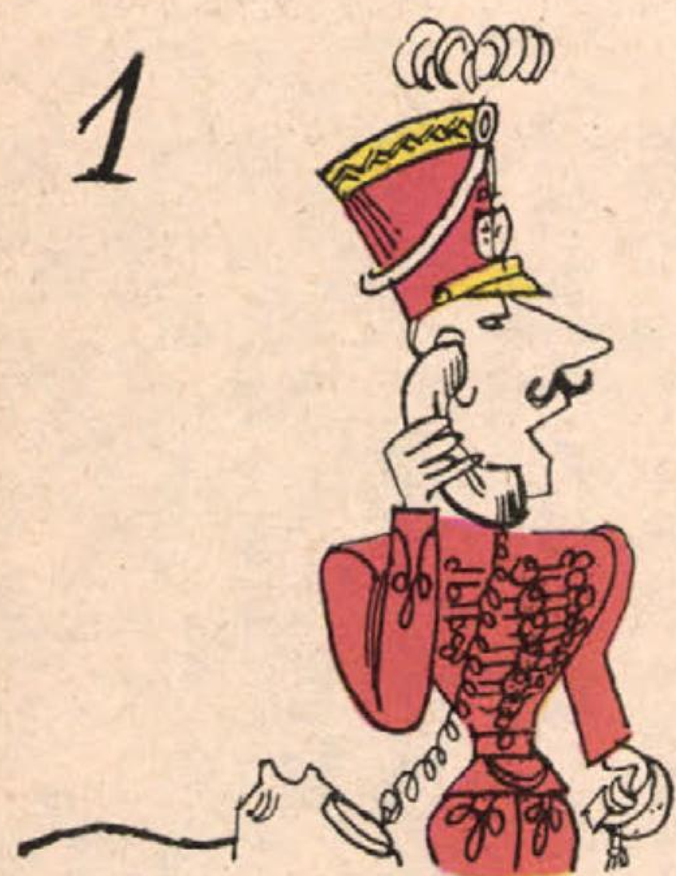
Mese

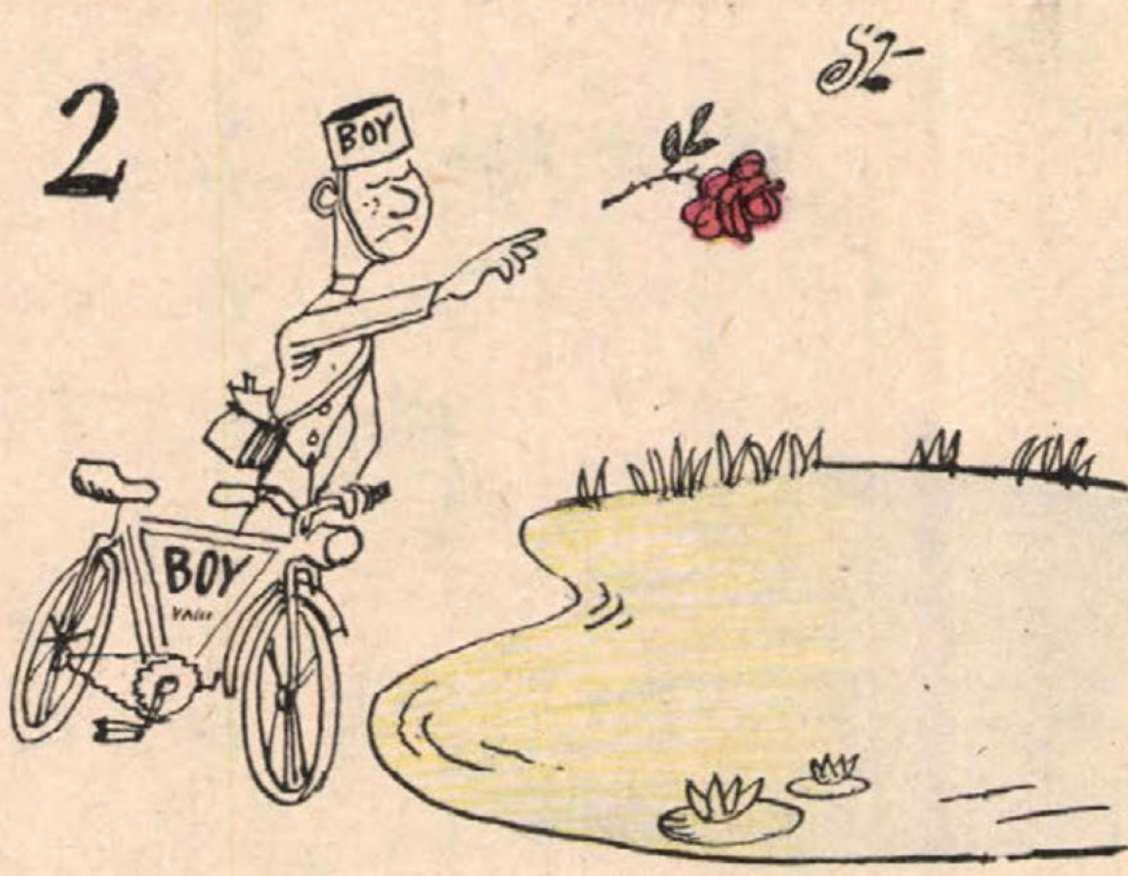

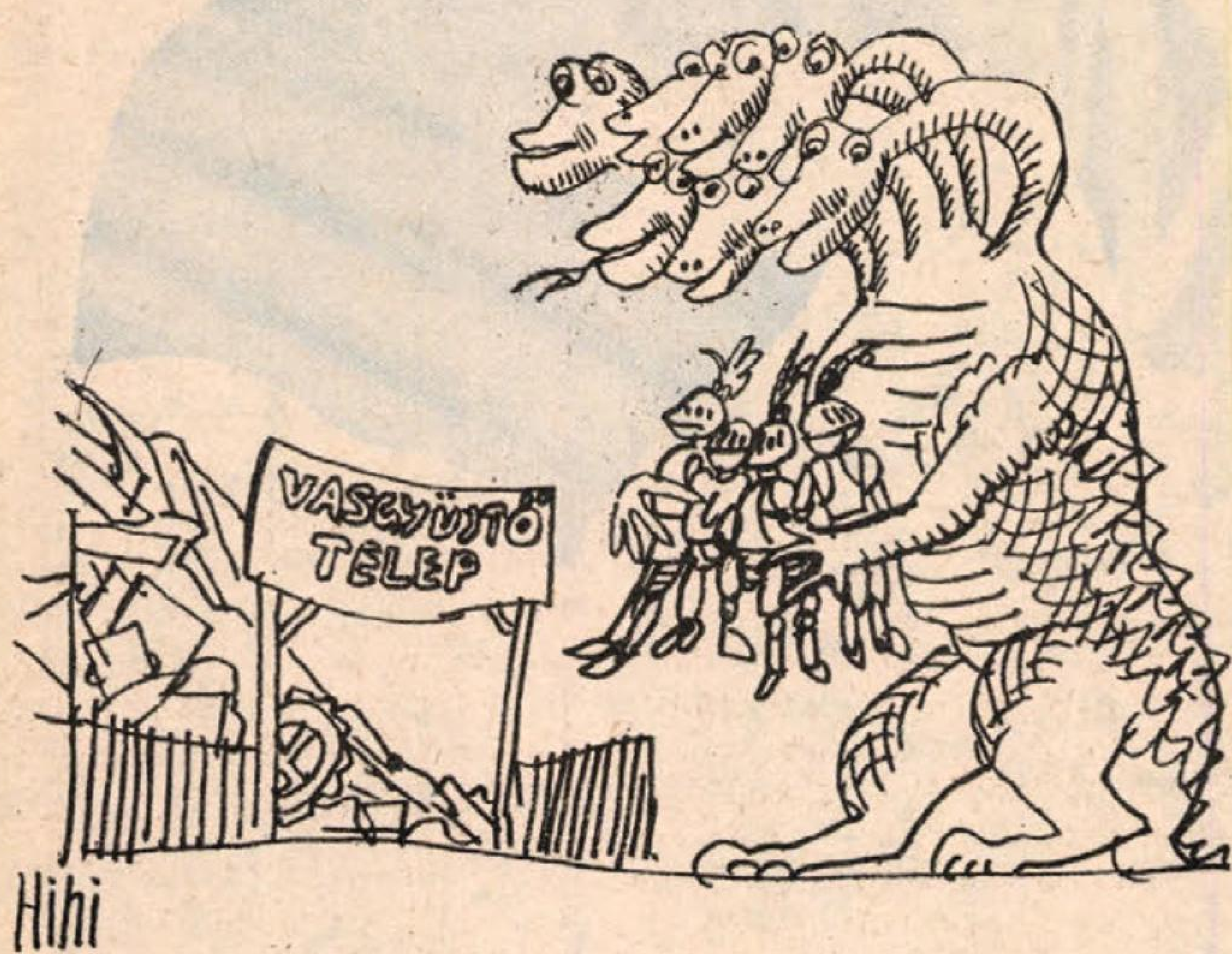

VÁRNAI, PUSZTAI, ERDEI, BALÁZS-PIRI, SZÜR-SZABÓ, HEGEDŰS, SAJDIK

EZT OLVASTAM

A FELE NEM TRÉFA

„Gitár néven új cigaretta került forgalomba: *iz és illatpác nélküli*". E hírt a Magyar Nemzetben elolvasni, s a szép nevű dohányrudacskát kipróbálni egyetlen perc műve volt.

Sajnos, a közleménynek legfeljebb a fele bizonyult igaznak: meglehet, hogy a Gitár csakugyan illatpác nélküli. Íze viszont *van*...

NE LEGYÜNK SKÓTOK

A Népszava írja, Szabadegyházáról szólva: „Ma angol licence alapján *itt gyártják a skót whiskyt*".

Az összeset? Hm. Úgy látszik, Glasgowban áttértek a kecskeméti barackpálinkára.

MIRE ÉPÍTSÜNK?

Az Esti Hírlap sportrovatából: „Adjunk meg mi is minden jogosat játékosainknak, de aztán kérjük is számon mindazt, ami a győzelemhez szükséges. S építsünk *labdarúgó-szeretetükre* is."

Erre lehet is építeni. Futballistáink aztán igazán szeretik a labdarúgókat. Sajnos, a legnagyobb odaadással általában az ellenfelet...

RÖVIDSZŐRÖS SZÍVŰ SZÜLŐK

Apróhirdetés: *„Rövidszőrű tacskókölykök díjnyertes szülőktől eladók."*

Vajon a díjnyertes szülők mennyit kérnek rövidszőrű gyermekeikért?

ELMARADT AKASZTÁS

Egy női harisnyához mellékelt utasításból: *„A vizet a harisnyából puha rongy között nyomkodjuk ki. Szárításnál ne akasszuk durva kenderzsinegre."*

A feleségemnek becsületszavát vettem, hogy az utasítást szó szerint betartja, s szárításkor még véletlenül sem akasztja a harisnyából kinyomkodott vizet durva kenderzsinegre.

Timár György

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Na bumm, és akkor mi van?

– Szörnyű! Hát már magukban sem lehet bízni?

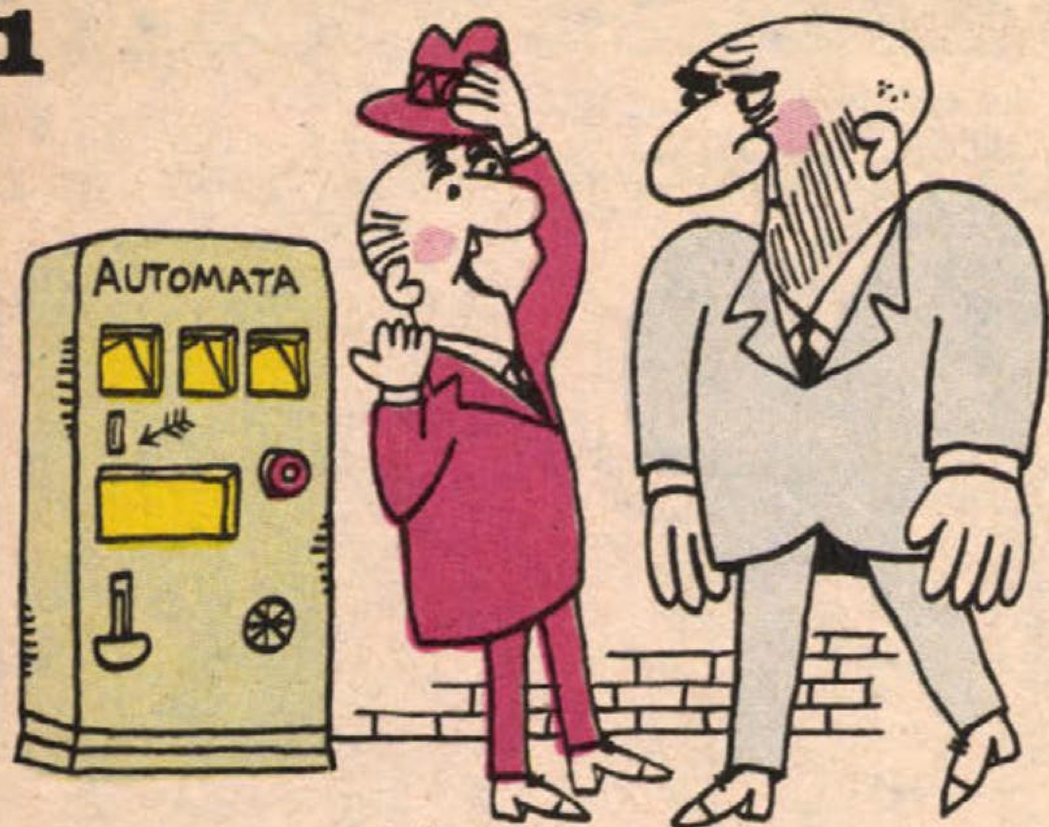
– Mondja, szépfiú, mikor nyitnak?

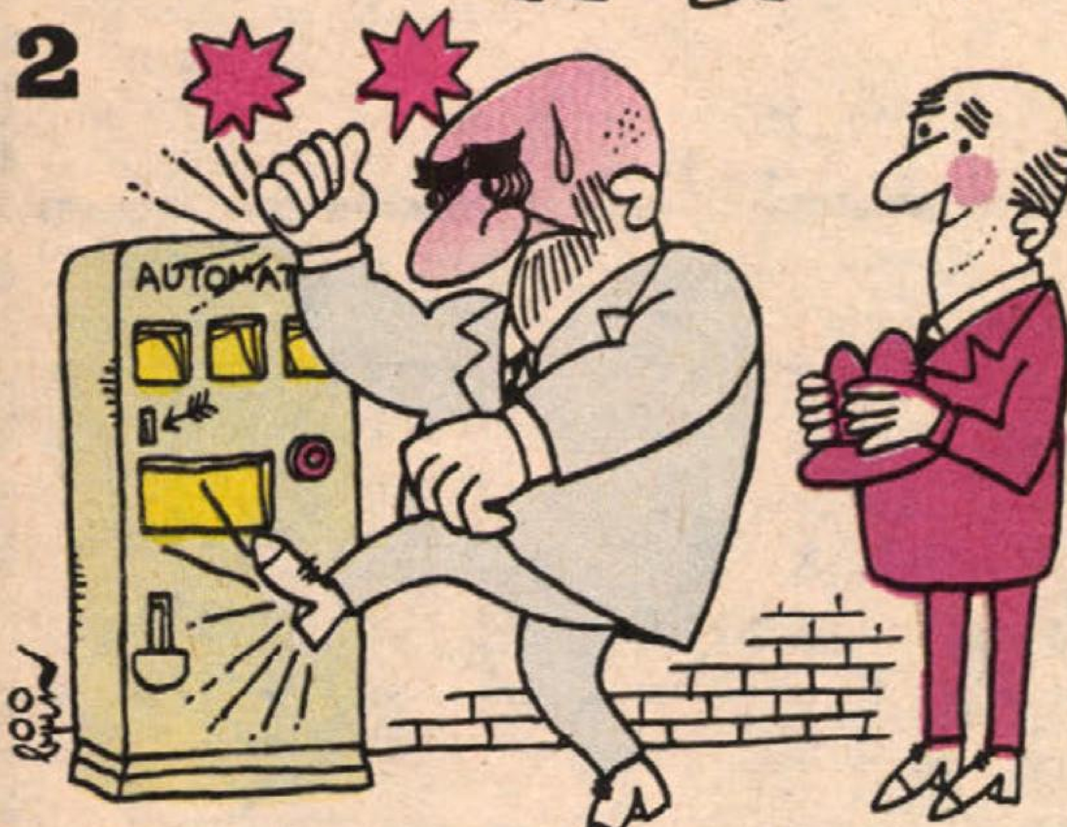
– Bár most látnék belőle egyet!

PARÁNYI SZÍVESSÉG

1

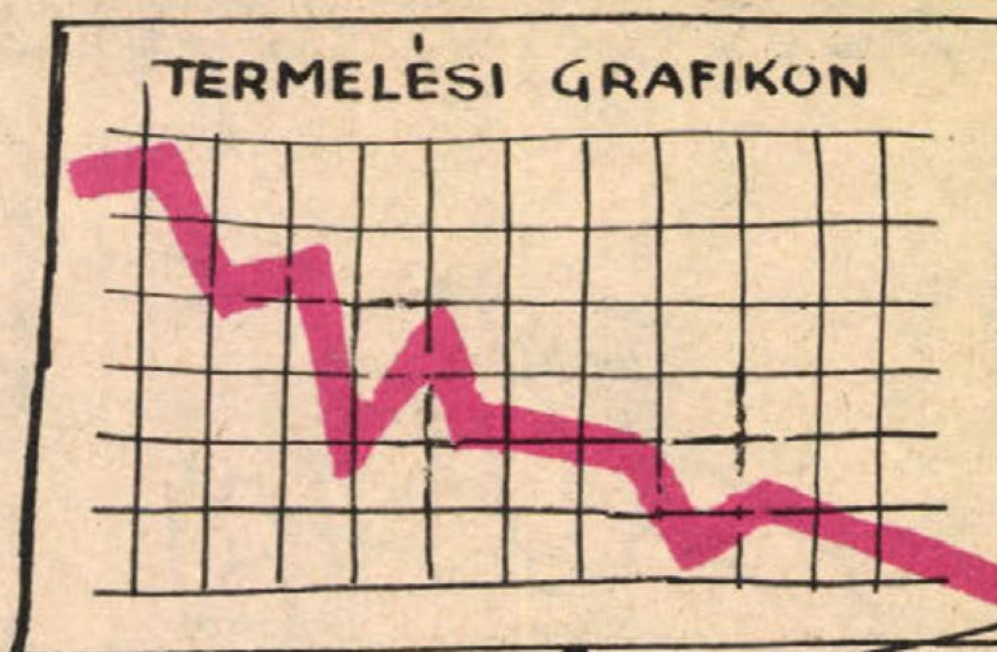

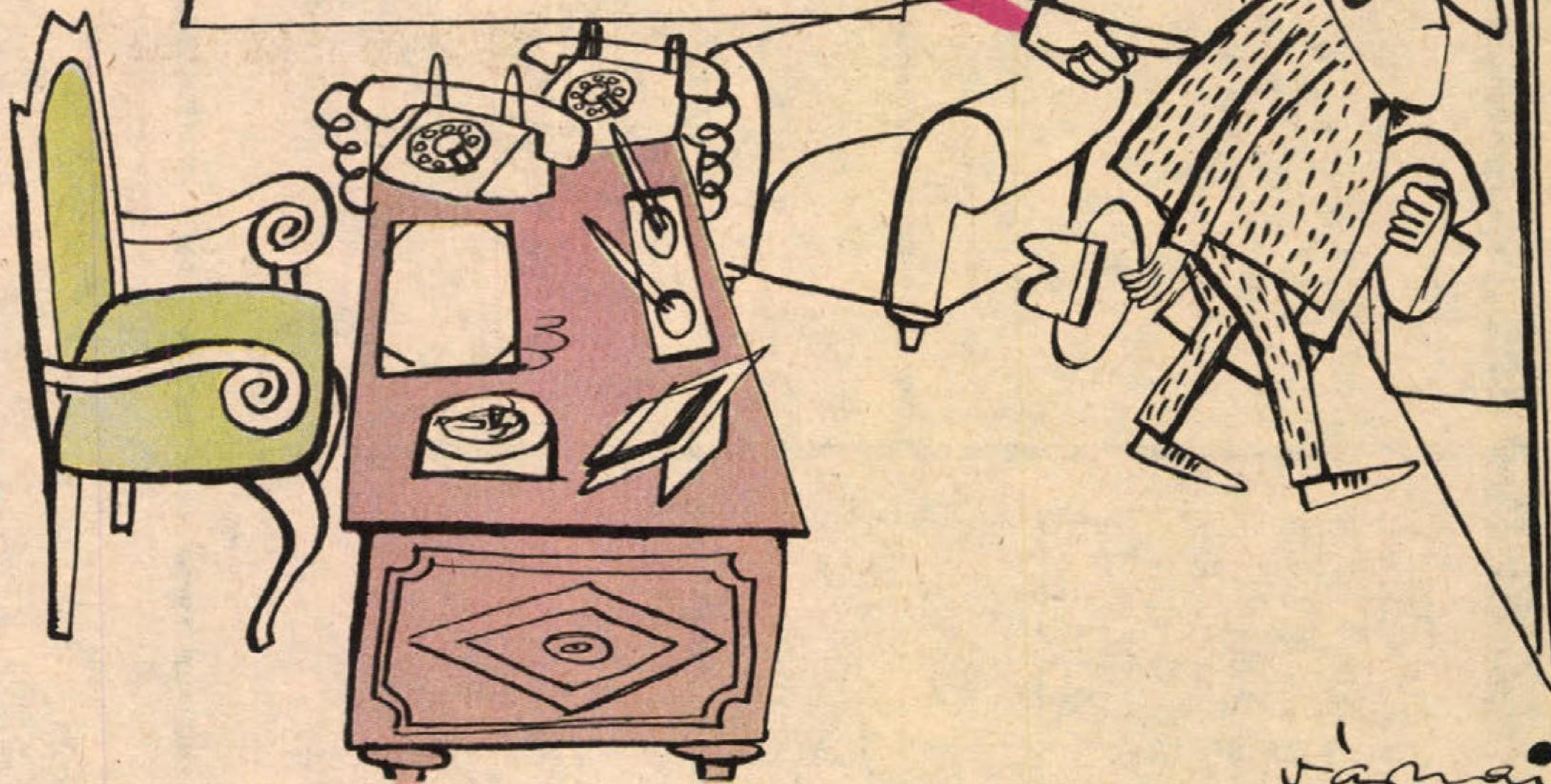
2

FIGYELMEZTETÉS

Várnai György rajza

SZILÁNKOK

VÉGRENDELET

Pesterzsébeti ingatlanomat Bélára, értéktárgyaimat és egyéb ingóságaimat Lajosra, adósságaimat pedig legkedvesebb barátomra, Istvánra hagyom...

TERVEZGETÉS

— Mikor veszel feleségül, Imre?
— Jövő novemberben.
— Miért nem az idén?
— Mert az idén Jucit veszem el...

NYILATKOZAT

Felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy semmiért sem vállalok felelősséget.

KÖRLEVÉL

Értesítjük a község lakosságát, hogy júniusig senki ne legyen beteg, mert csak akkor kapunk körzeti orvost.

LÁTOGATÁS

— Jó napot kívánok, tanár úr! Minek köszönhetem a megtisztelő látogatást?

— A fia tanulmányi eredménye jó, de a magaviseletével baj van. Állandóan verekszik a gyerek.

— Hallatlan! Kitől tanulhatta az ilyesmit? De ellátom a baját. Amint kiszabadulok innen a börtönből.

— Mennyi ideje van még?

— Garázdaságért kaptam egy évet, de jó magaviseletémért a jövő héten szabadulok. Példát vehetne rólam a kölyök!

KÖZÖNSÉGSZERVEZŐ

— Ezt a darabot feltétlenül meg kell nézni. Felejthetetlen élmény, lenyűgöző rendezés, csodálatos színészi alakítások, páratlan kiállítás, ragyogó díszletek.
— Szóval, nyugodtan ajánlja nekem?
— Magának nem. De ha volna egy rosszakarója...

CIRKUSZ

— Tehát megegyeztünk. Hölgyeim, mind a kettőjüket alkalmazom. A közönség előtt késsel körüldobálom az egyiküket.
— De miért kellünk ketten?
— Vasárnap két előadás, van, és ha délután tévedek, az esti előadásra is kell egy partner...

MENÜ

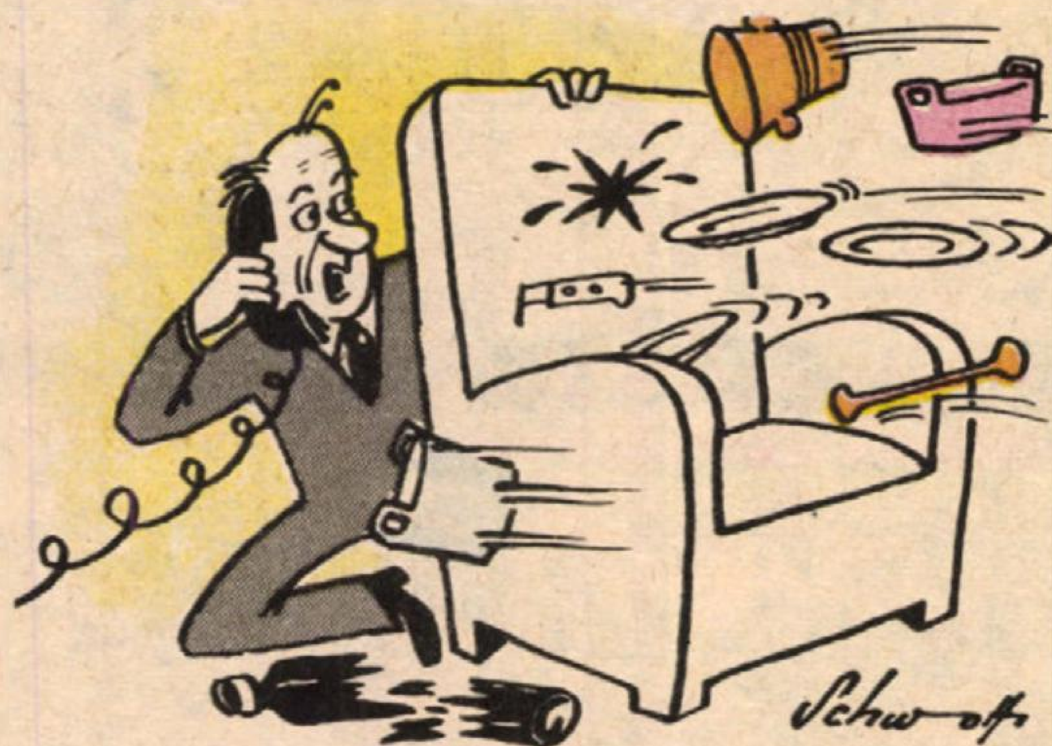
— Tudja mit, hozzon egy töltött káposztát, jó zsírosan!
— És utána?
— Egy kímélő menüt. Tudom, mivel tartozom az egészségemnek.

SZÜLŐI ÉRTEKEZLET

A napokban szülői értekezleten vettem részt egy iskolában. Elégedetten távoztam, mivel nincsen gyerekem.

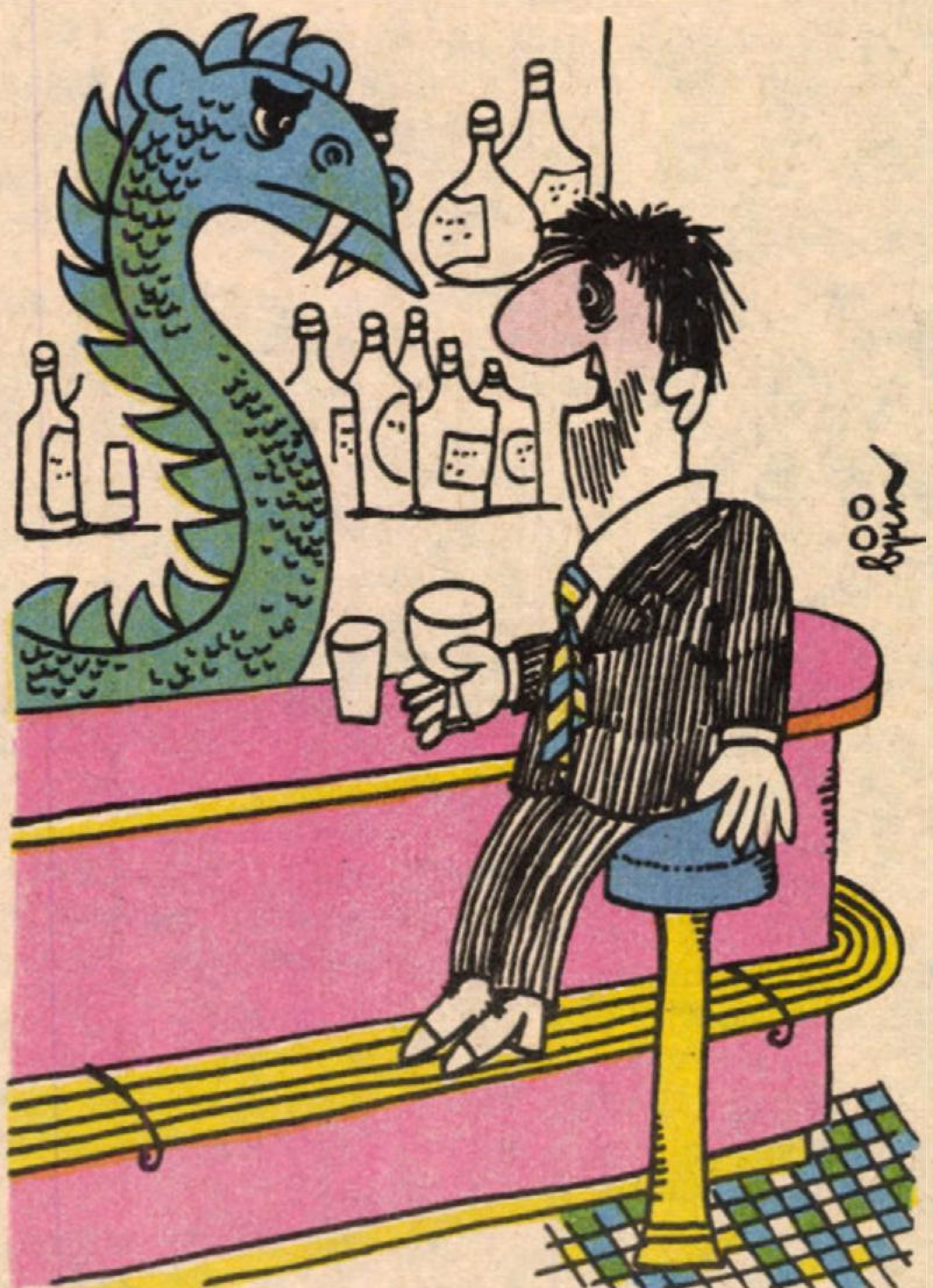
G. Sz.

SZORULT HELYZETBEN

– Itthon minden rendben, máris indulok az ultipartira!...

ÖNISMERET

– Azt hiszem, ma már nem szabad többet innom...

feleségbékítő

Fáradtan, kábultan az írástól hazafelé bandukoltam a Szent István körúti Sziget cukrászdából. Ujjaimban még éreztem a golyóstoll okozta zsibongást, de már arra gondoltam, hogy útközben bébiételt kell vennem nyolcadik kis csemeténknek, Jucusnak.

A körúti lárma, a zsibongás, a sietős emberek lökdösődései közepette tértem be az utamba eső közértbe. Odaálltam a pult elé és abban a pillanatban, amikor a csinos kiszolgálónőre pillantottam, elfelejtettem, hogy miért is mentem be az üzletbe.

Álltam döbbenten, töprengtem, gondolkoztam, de nem jutott eszembe. Idegesen megigazítottam szemüvegemet, deresedő hajamba túrtam: mit is kell vásárolnom?

— Tessék parancsolni — hallottam a kedvesen csengő hangot, de ettől sem jutott eszembe.

— Izé, hogyismondjam csak... nem is tudom...

Éreztem, hogy csupa ránc a homlokom, a koncentrálástól megnyúlik arcom, állam szinte a mellem közepéig lelóg. A kétségbeesett töprengés szobrát faraghatták volna rólam.

— Valami baj volt otthon, amikor el tetszett jönni? — kérdezte halkan az elárusítónő közelebb hajolva hozzám. — Akkor javaslom, hogy tessék vinni egy kis feleségbékítőt.

— Miiit?

— Kitűnő bonbonjaink, édességeink vannak. A tüzesebbekből a Lánchidat javaslom, vagy az almapárlatot. Tiszta, mint a ma született csecsemő.

— Megvan — kaptam fel a fejemet olyan hirtelen, hogy szemüvegem majdnem lepottyant orrom nyergéből.

— Megvan! Egy doboz bébiételt kérek. Talán jó lesz ez is feleségbékítőnek.

Bába Mihály

A DILETTÁNS

(„Roháčs", Pozsony)

GYENGÉD FELESÉG

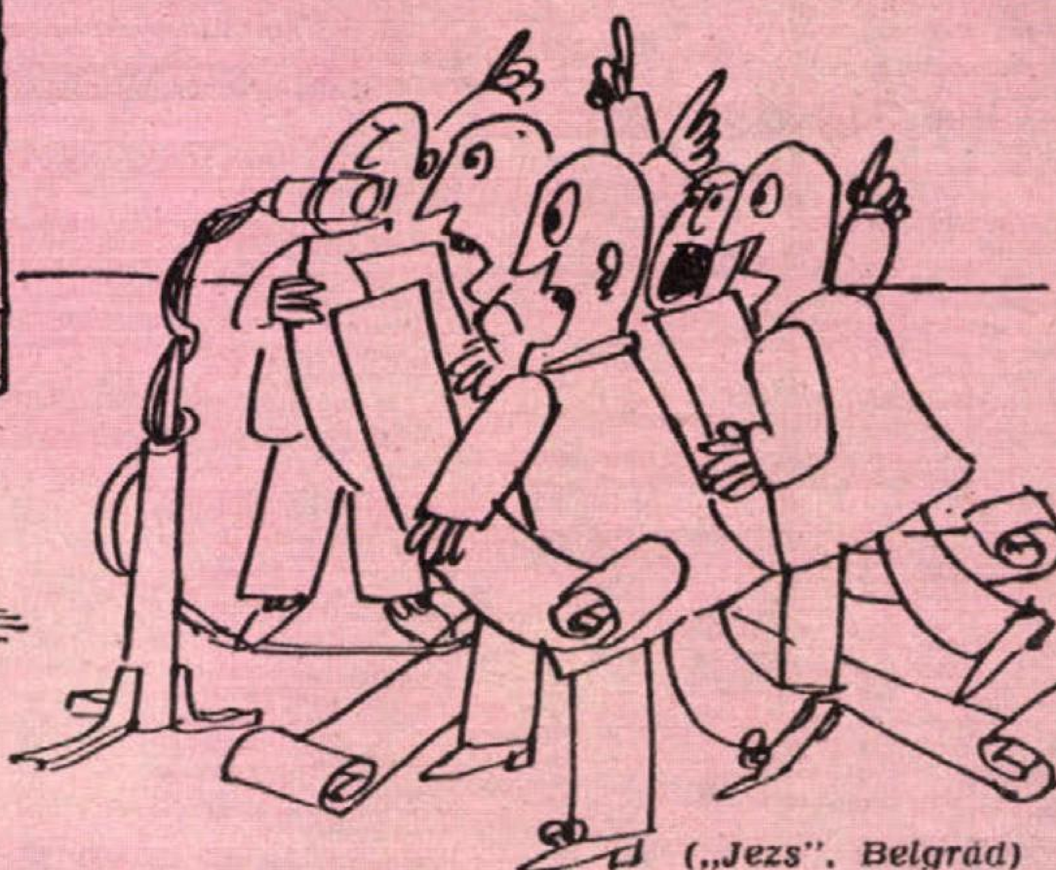

– Ebredj fel, kis katonam! ...

(„Ici Paris")

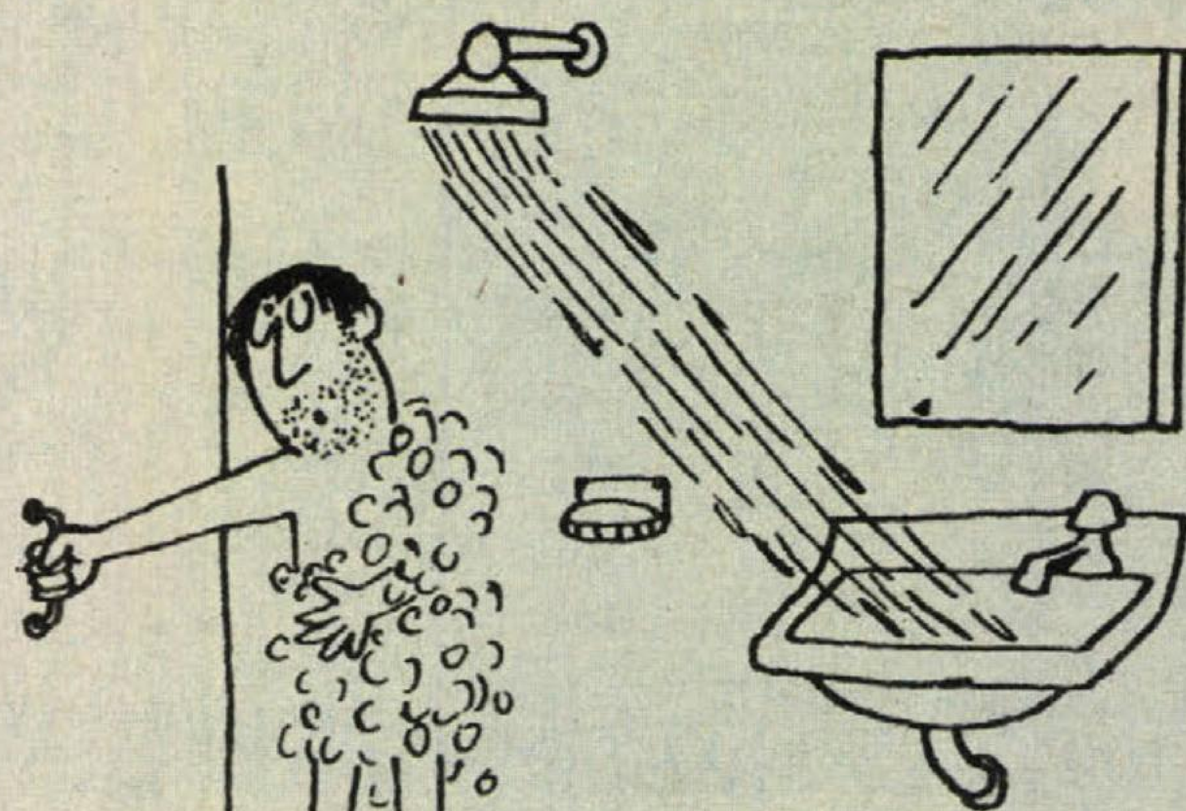
RÁGALOMHADJÁRAT

(„Jezs", Belgrád)

A HAJÓ MOSDÓJÁBAN

Viharos tengeri út ...

(„Palante", Havanna)

MENTSÜK A PIKKELYÜNKET

Olvasom a sajtóban a balatoni horgászok intéző bizottságának jelentését, amelyből kiderül, hogy az utóbbi három évben „a fogási naplók (nyilván hiányos) adatai szerint ... a fogások száma csökkent", sőt „a csökkenés igen erős".

Ugyanez a jelentés sürgős intézkedést javasol a horgászat föllendítésére részben nagyobb mennyiségű pontyivadék telepítésével, részben különböző rendszabályokkal.

A véletlen úgy hozta, hogy kezembe jutott a balatoni halak intéző bizottságának csaknem egyidejű jelentése, amely beszámol a *Mentsük a pikkelyünket!* akcióról. A következőkben ebből idézek.

„Intéző bizottságunk örömmel állapítja meg, hogy az utóbbi három évben a Mentsük a pikkelyünket akció nagy eredményeket ért el. Gyakorlati tevékenységük és propagandamunkájuk eredményeképp a horogra kerülések száma erősen csökkent. Igaz, hogy adataink nem teljesek, de az eredmény kétségtelen.

... amely számadatok mindennél jobban bizonyítják, hogy a horog nem elkerülhetetlen végzet, hogy a mai, tudományos alapon álló védekezésünk képes elhárítani a reánk leselkedő veszélyt.

Azok a halak, amelyek a Mentsük a pikkelyünket szervezeti szabályait betartják, nyugodtan lubickolhatnak a tóban. Természetesen szervezetünk féltő gonddal vigyáz azokra is,

akik könnyelműen, vagy szórakozottan megfeledkeznek a reájuk leselkedő horogról. Így állandó őrszemeink cirkálnak az ismert horgászhelyek körül és kutató brigádjaink áldozatos munkát végeznek, hogy földerítsék a titkos és alkalmi horgásztanyákat.

Természetesen jó eredményt csak akkor érhetünk el, ha testvéreink komolyan veszik intelmeinket, s háromig számolnak, mielőtt harapnának.

Addig is, amíg testvéreink megtanulnak számolni, kénytelenek vagyunk — saját érdekükben! — halpénzbírsággal sújtani a tilalmunk ellen vétőket.

Ne tévesszen meg senkit az öregeknek az a meséje, hogy a horgászok a kis halakat visszadobják. Tudomásunk van ugyanis arról, hogy odafönt a keszegsütés hihetetlen mértékben föllendült, s ez bizony nemcsak a keszegekre jelent veszélyt, hanem minden filigrán testvérünkre.

Ugyancsak erősen tévednek azok a pontytestvérek, akik avval áltatják magukat, hogy az odafönt forgalomba kerülő halászlékocka csökkenti a rájuk leselkedő horogveszélyt. Föl kell világosítanunk őket, hogy azok a halászlé-kockák úgyszint belőlük készülnek. Részben.

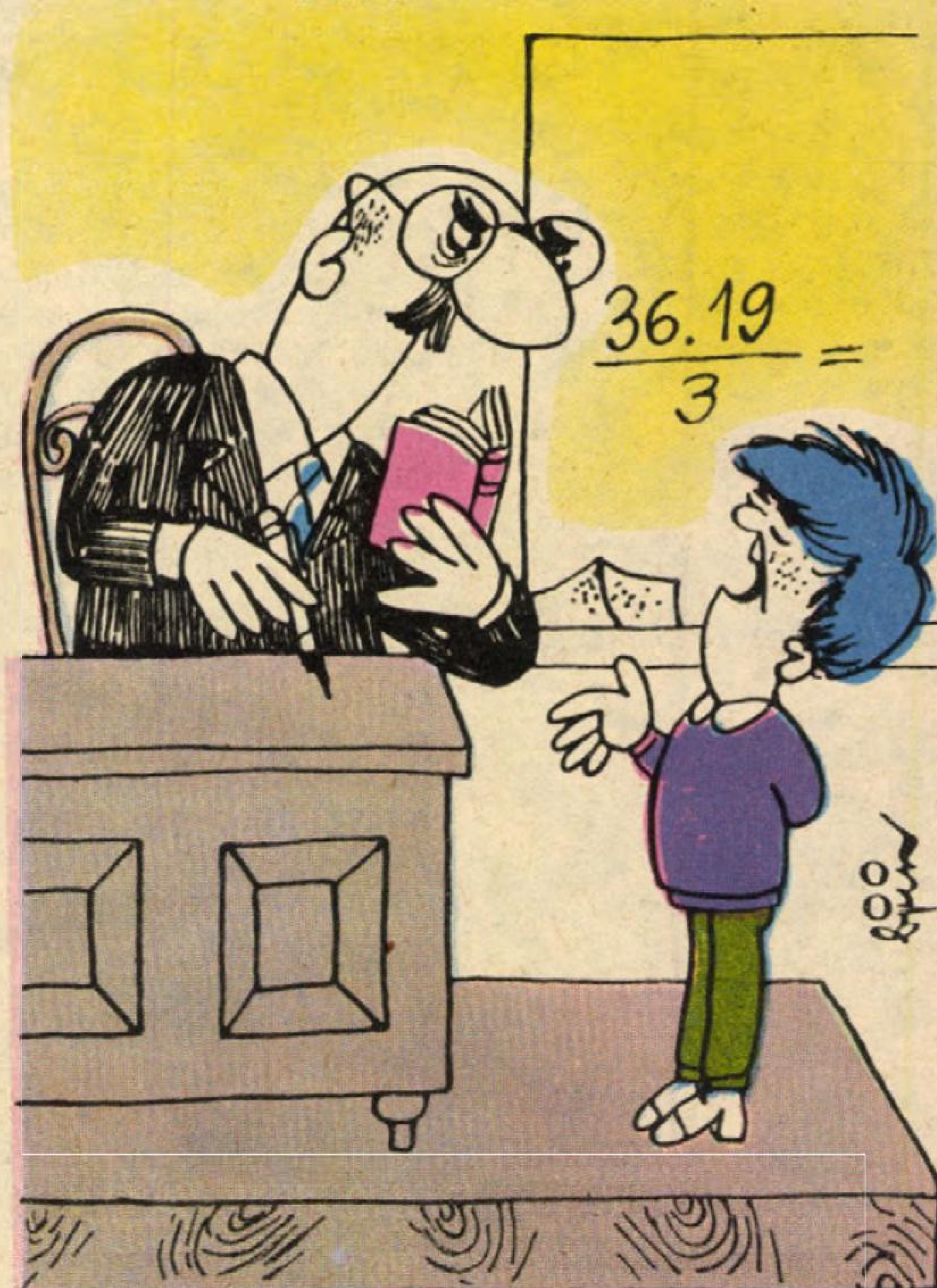
Érezze továbbá kötelességének mindenki, hogy a közénk kerülő ivadékoknak horogelkerülési tapasztalatait átadja.

Ne nézd, hogy ki kinek a fia-pontya!

Vesszen, aki csak a saját pikkelyét menti!"

Sólyom László

ÉLETREVALÓ NEBULÓ

– Valahogy most nem megy a felelés, tanító bácsi. Állapodjunk meg egy másik időpontban! ...

EZ IS LESZERELÉS?

A nyugatnémet légierőnek már a századik Starfighter harci repülőgépe zuhant le. A nyugatnémet liberális diákszövetség az eset hírére a következő táviratot küldte a bonni hadügyminiszternek:

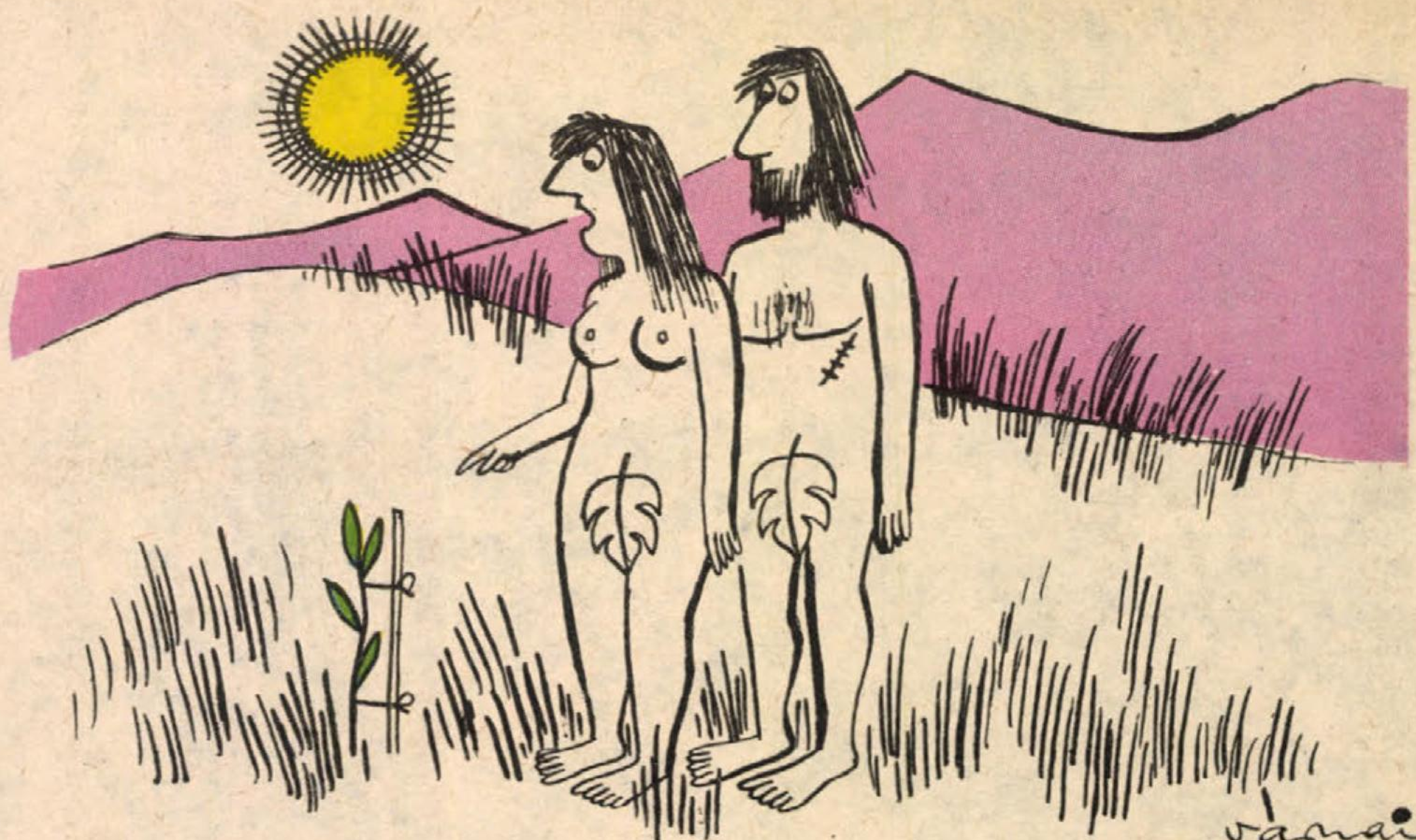
„Leszerelés egyik módjának ez is jó, stop, csak így tovább."

OKOS GOMB

– Megbíráljam, ne bíráljam...

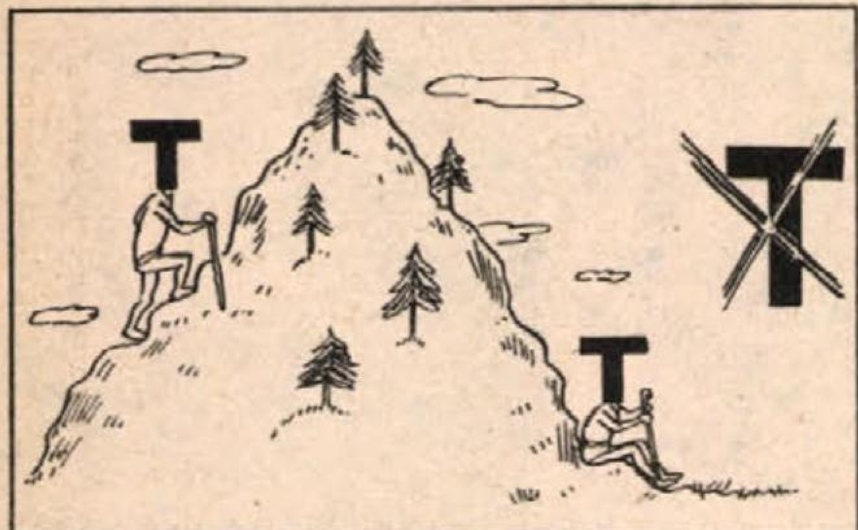
TŰPRENGÉS

– Te, Ádám, biztos, hogy ez a tudás fája?...

94. sz. rejtvényünk megfejtése:

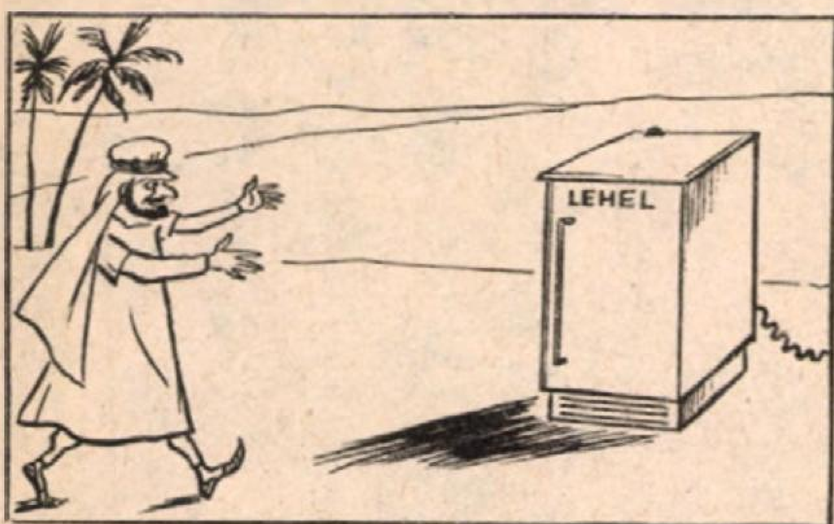

Feltétlenül

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Todola Aba, Budapest IX., Csarnok tér 3., Sturm Orsolya, Budapest XI., Móricz Zs. körtér 14., Szilaj Gyula, Tatabánya II., Kossuth L. u. 106.

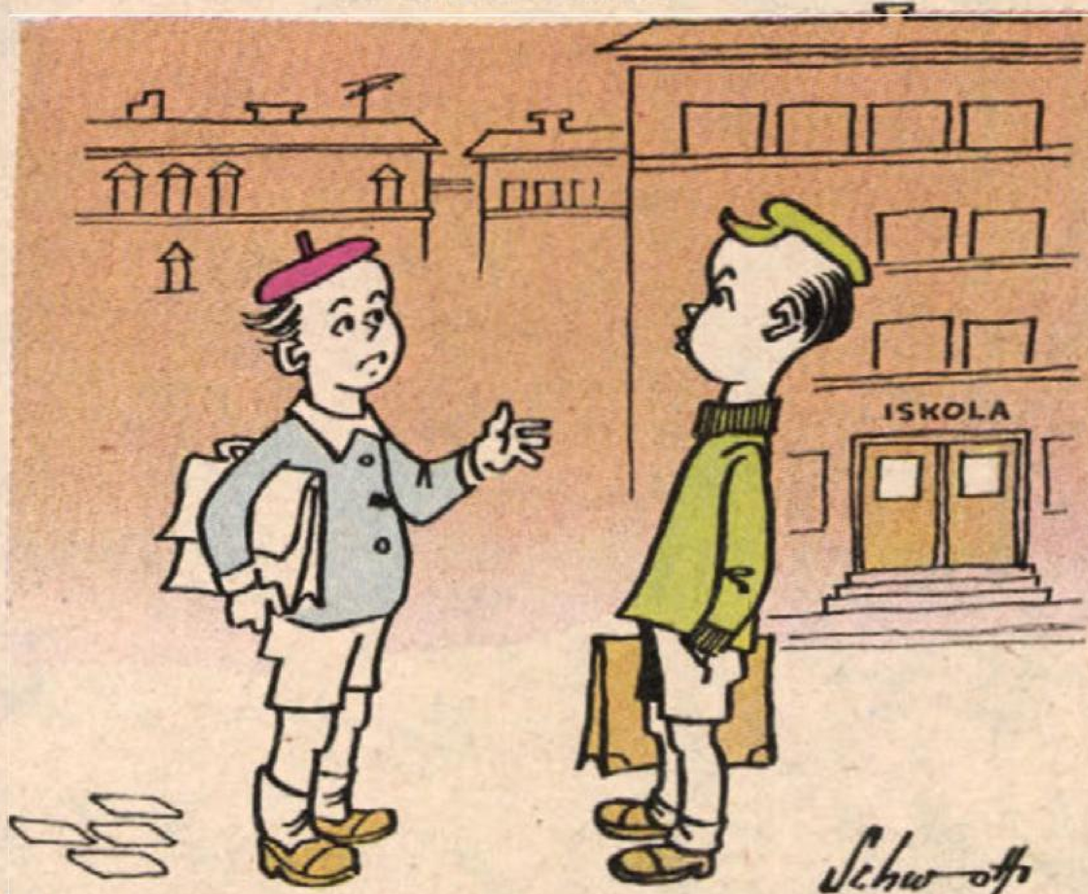
96. SZ. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

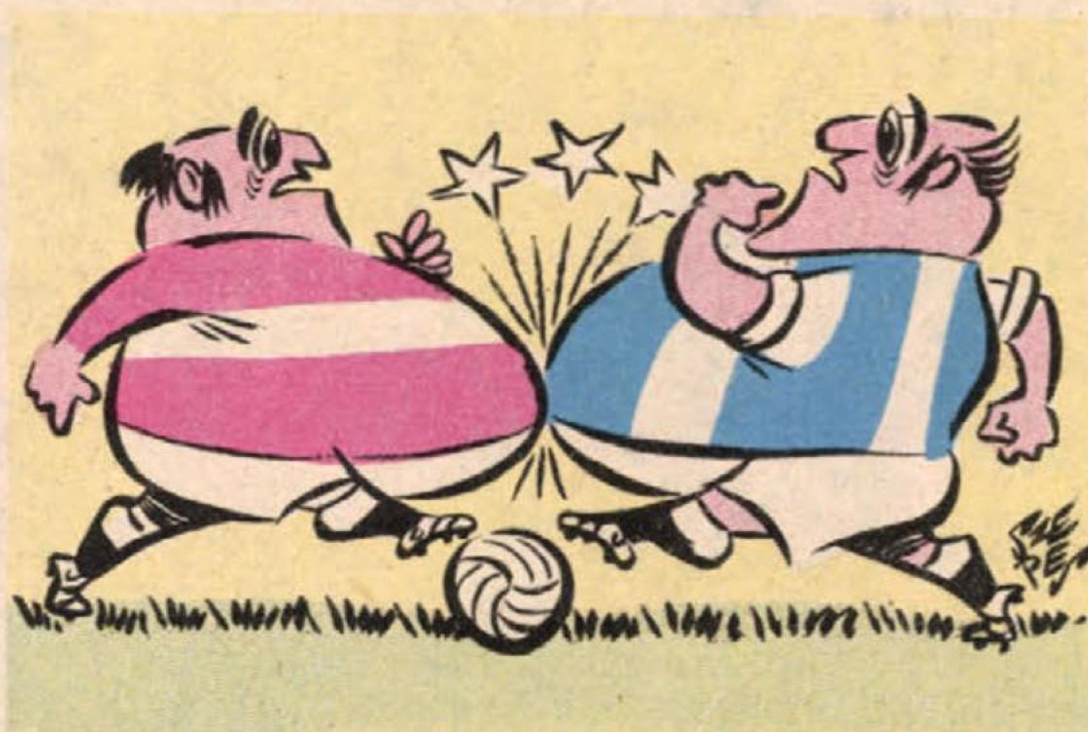
A megfejtéseket legkésőbb november 3-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

SPORTNYELVEN

– Délután lejössz focizni?
– Nem lehet. A papám egy hétre felfüggesztette a játékjogomat!

FOCIZNAK AZ ÖREGFIÚK

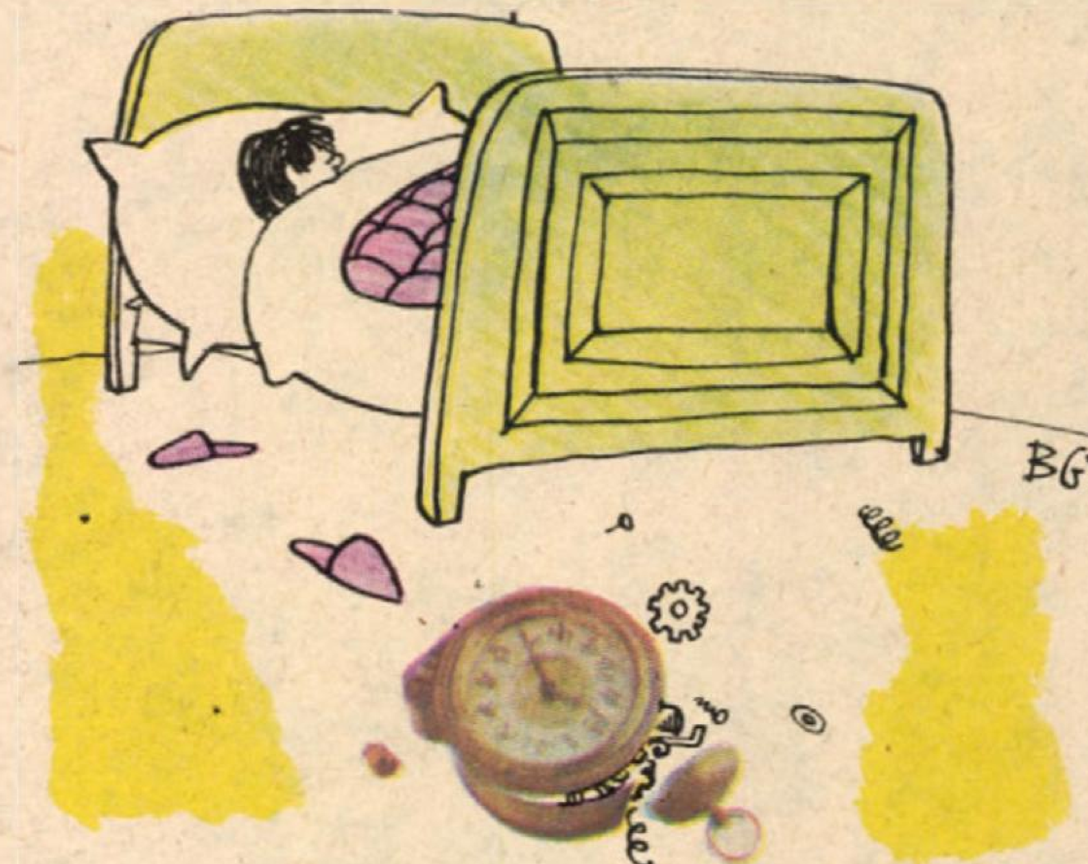
A kedv még megvan...

A STRÉBER

– Hoztam néhány pedagógus-sorsjegyet...

BOSSZÚ

BUKSI NEVEL

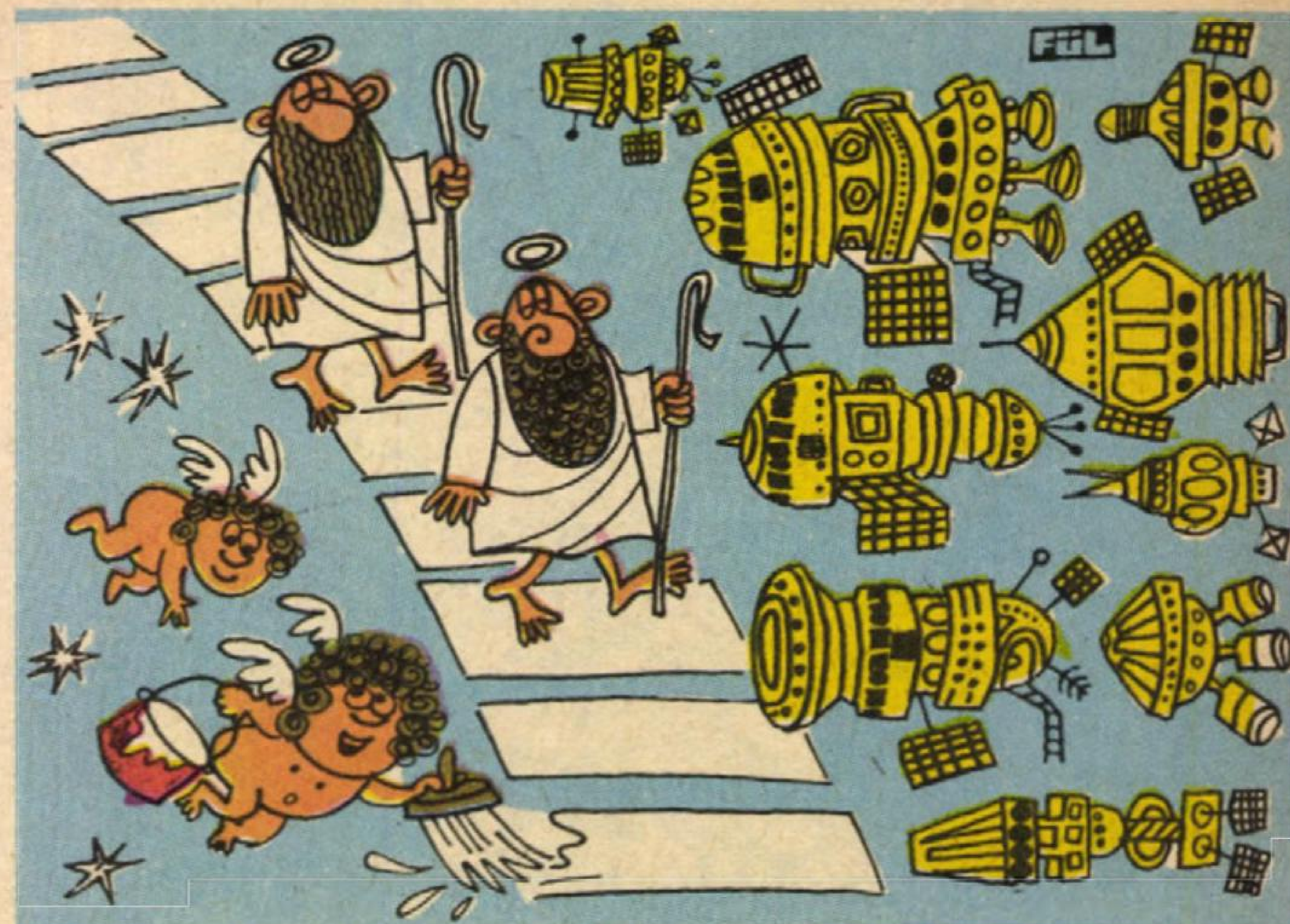
Sajdik Ferenc rajza

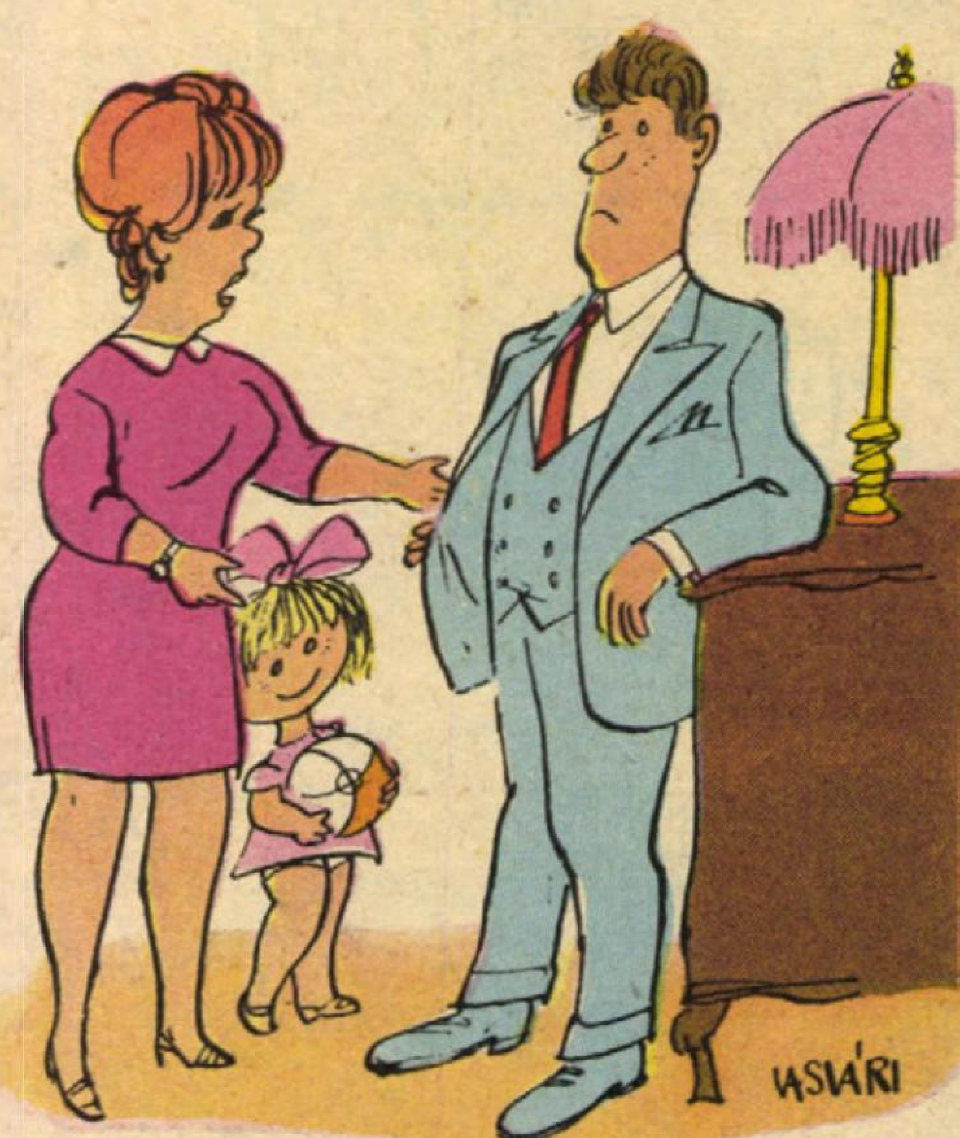
ŰRHAJÓZÁS

– A mindenit! Elkéstem... Mikor indul a legközelebbi járat?

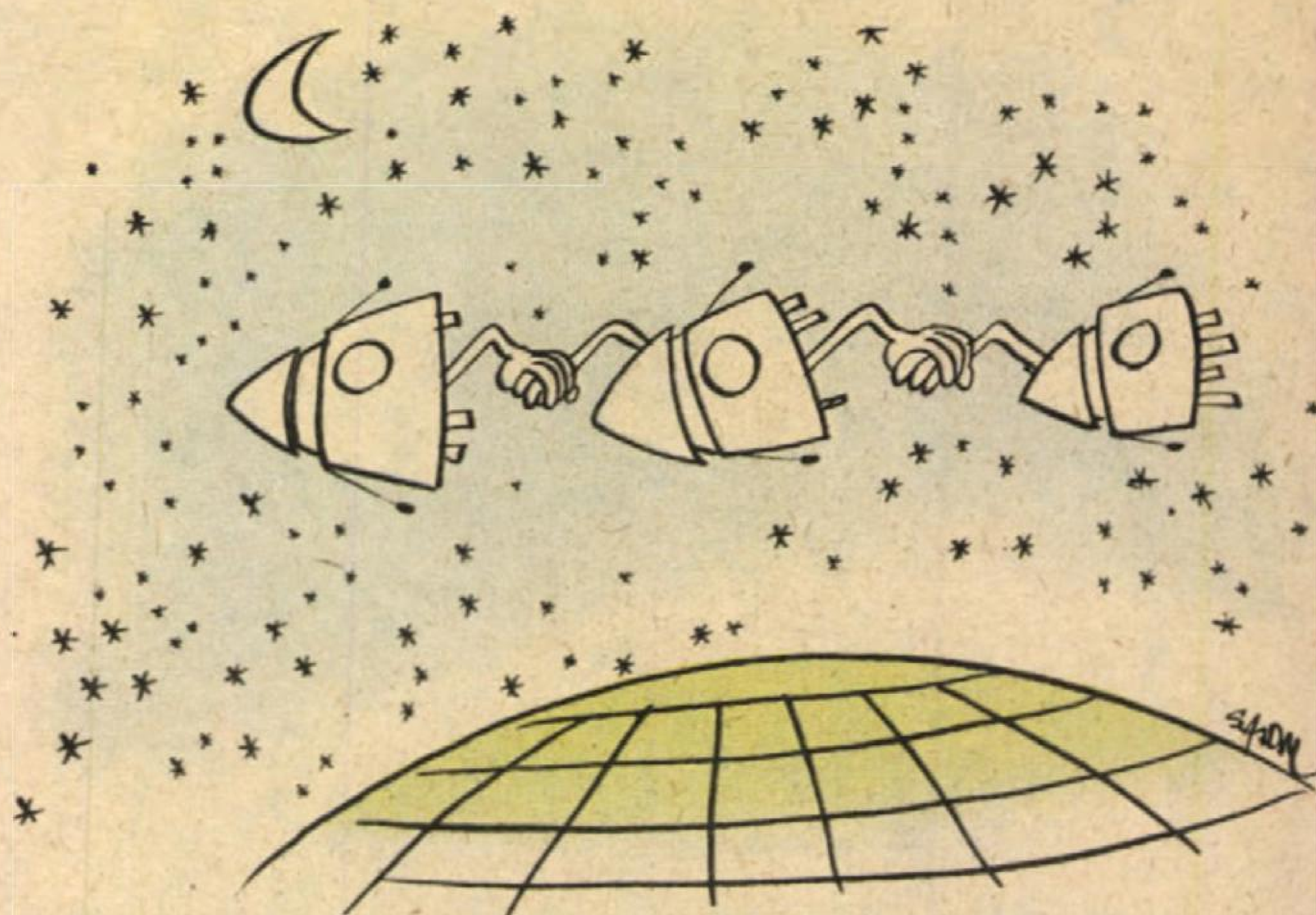
– Szaporodnak a járművek, a gyalogosokra is gondolni kell!

SZKAFANDER NÉLKÜL

– Fiam, űrutazáshoz igazán elhordhatod...

ŰRRANDEVÚ

AKTUÁLIS HIRDETÉS

2000-BEN

– Űrsétálok egyet vacsora előtt!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69,4037/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre

INDEX: 25.504